

emperyalizme
sosyal-emperyalizme
ve
her türlü gericiliğe
karşı

MÜCADELE

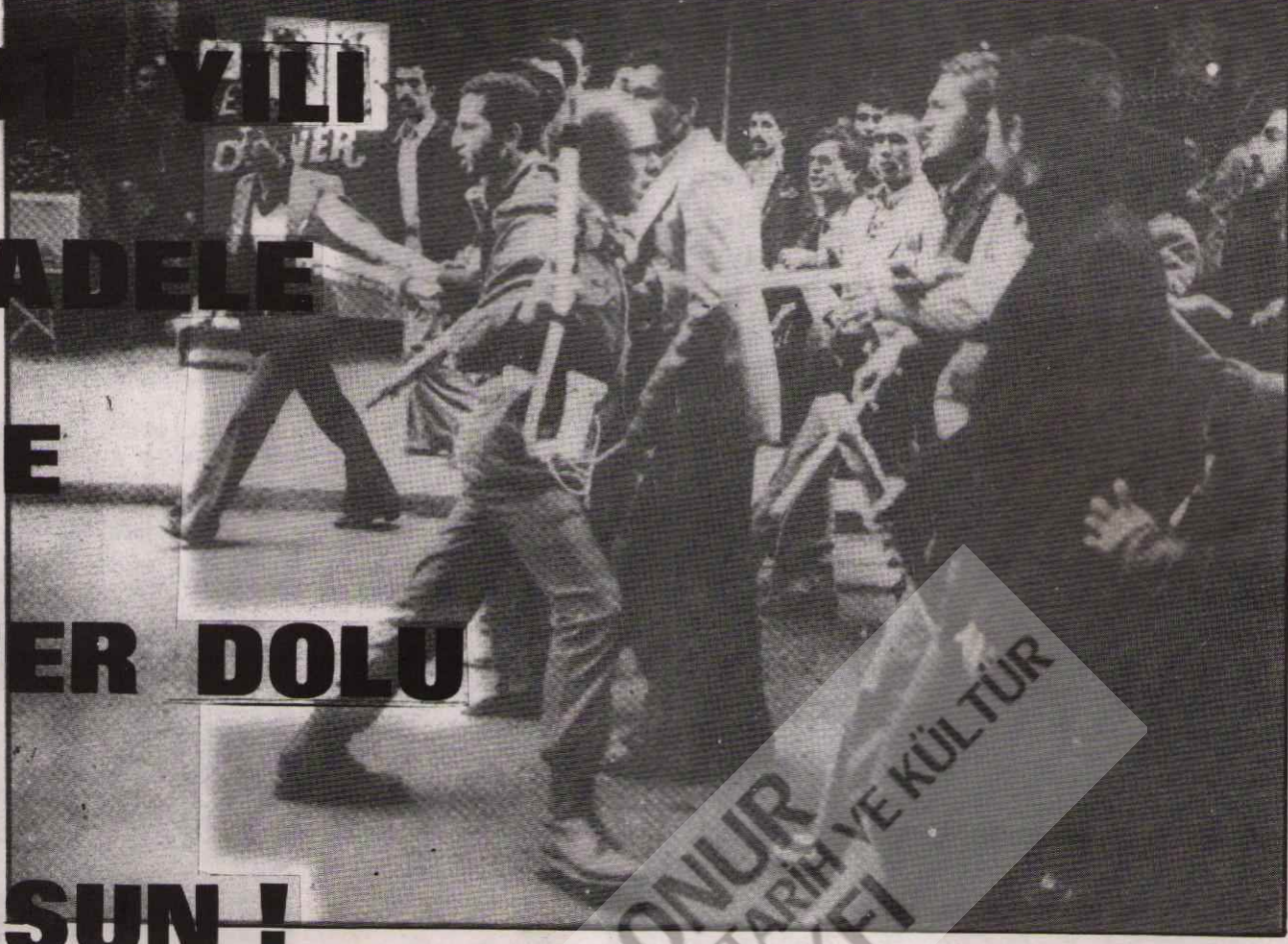
ALMANYA TÜRKİYELİ İŞÇİLER FEDERASYONU

(ATİF)

YAYIN ORGANI

MASRAFI: 1 D. MARK

1980 YILI MÜCADELE VE ZAFER DOLU OLSUN !

DEVİRİMCİ MÜCADELE GÖREVLERİNE DÖRT ELLE SARILALIM !

1980 yılı, gerek dünyada gerekse ülkemizde, devrimle karşı-devrimin çatışmasında yoğun gelişmeler sahne oldu. Bu gelişmelere kısaca da olsa göz atmak, öntümüzdeki dönemde devrimci görevlerimizi tespit etmek için gereklidir.

1980 yılında, devrimle karşı devrimin en yoğun olarak çatıştığı ülkeler arasında olma niteliğini koruyan Nikaragua ve İran'da gelişen olaylar, işçi sınıfı önderliğinde gelişmeyen anti-faşist anti-emperyalist nitelikteki hareketlerin kazanımlarının kısa sü-

reli olduğu gerçeğini, işçi sınıfının çağımızda devrimleri sonuna dek götüreceği tek sınıf olduğunu bir kez daha gösterdi. Gerek Nikaragua'da gerekse İran'da halkın silahlı mücadelesi karşısında gerileyen emperyalistler, başta Amerikan emperyalistleri olmak üzere, kaybettiklerini gerilmek için yoğun çabalara giriştiler. Bu çaba İran'a karşı Amerikan emperyalistlerinin başarısız bir askeri hareket düzenleme noktasına vardı. Yılın son aylarında Ortadoğu'da emperyalistlerin kışkırtması sonucu İran ve Irak'taki hakim sınıfların başlattıkları gerici savaş, bölgede gericileri ve emperyalistleri güçlendiren bir rol oynadı. 1980 yılında Afganistan halkının Rus sosyal emperyalistlerinin işgaline karşı yiğit direnişi, bu emperyalist gücün gerçek yüzünü teşhir etti. Ancak bu hareket içinde de işçi sınıfının önderliğinin eksikliği her an kendini hissettirdi. Batılı emperyalistler, bu haklı milli kurtuluş mücadelesinin önderliğini ele geçirmek ve kendi çıkarları doğrultusunda kullanmak için yoğun çabalar harcadılar.

Devamı 2. sayfada

1981 Yılı Bütçesi Sömürü, Soygun Bütçesidir

Kasım ayının son günlerinde faşist devlet bütçesi astronomik rakamlarla belirlendi.

Maliye Bakanlığı ve DPT (Devlet Planlama Teskilatı) tarafından hazırlanan 1981 bütçesi 1.5 trilyon Lira olarak saptanmış durumdadır. Bu rakkamın ne anlama geldiği Türkiye'de bütçenin yıllara göre gelişimi incelenerek görülebilir.

Aşağıdaki tablo 1920'den 1980'e kadar olan bütçe tırmanışını göstermektedir.

Yıl	Bütçe (Milyon TL)
1920	40 milyon
1925	183 milyon
1930	220 milyon
1940	262 milyon
1945	603 milyon
1950	1 milyar 487 milyon
1955	2 milyar 789 milyon
1960	7 milyar 287 milyon
1965	11 milyar 121 milyon

1970	28 milyar 860 milyon
1975	106 milyar 888 milyon
1980	770 milyar
1981	1 trilyon 581 milyar 800 milyon

(Kaynak: Milliyet 3.12.80)

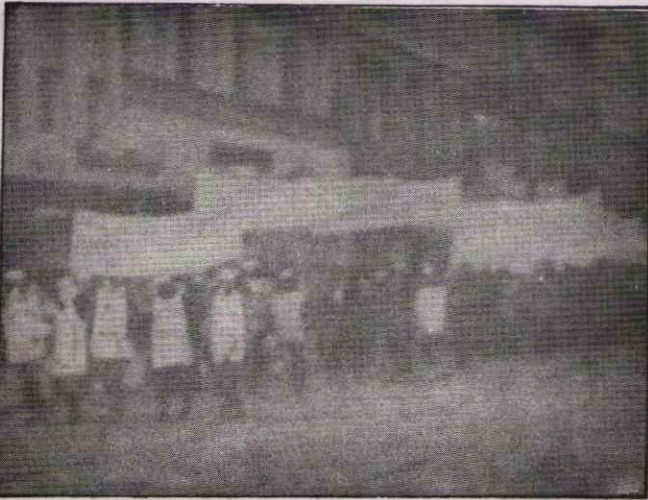
Bu rakkamlar Türkiye Cumhuriyeti bütçesinin 61 yıl içinde 39 bin 550 kere büyüdüğünü belgelemektedir.

Hakim sınıflar 1981 de bütçedeki bu artışın nedenleri olarak; gelecek yıl içinde başlanacak büyük enerji projelerini; umulandan daha yüksek bir oranda artan enflasyon hızı ile cari harcamaları ve yeni vergi yasalarıyla sağlanacağı sanılan bütçe gelirlerini göstermekte; ve bu yeni bütçenin savurganlığı önleme bütçesi olduğunu söylemektedirler. Diğer taraftan Maliye Bakanı Kaya Erdem:

"Alınan önlemlere rağmen dış ticaret açığımız bu yıl geçen yıl oranla daha da artacaktır. Bunun nedeni 1980 yılında biriken dışalım gereksinimlerinin hızla taş-

devamı 5. sayfada

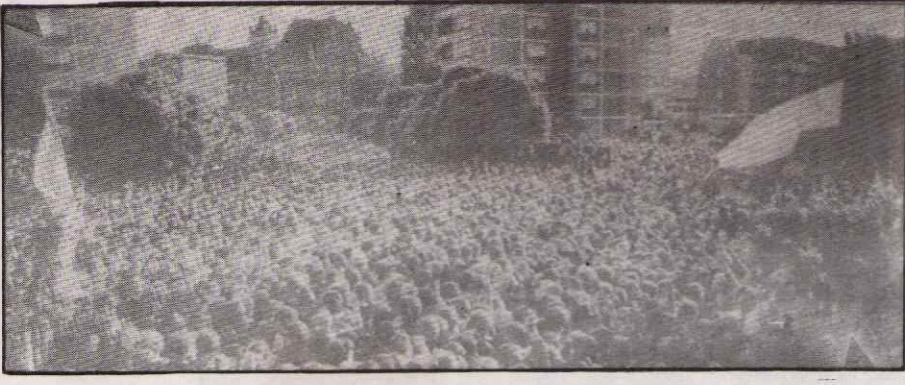
Rus Sosyal Emperyalistleri

Afganistan'dan defolun !

YAZISI 5. SAYFADA

K. MARAŞ KATLİAMI UNUTULMAYACAK !

Gdansk'da Polonyalı işçiler direnişte...

1980 yılındaki en önemli gelişmelerden biri de kuşkusuz Rus sosyal emperyalistlerin kesin denetiminde bulunan, doğu bloğuna dahil Polonya'daki işçi hareketleri idi. Ekonomik taleplerle başlayıp; revizyonist Polonya Birleşik İşçi Partisi'nin sendikalarındaki hakimiyetine son verme şeklindeki siyasi talepe doğru gelişen; işçi sınıfının büyük çoğunluğunu içine çeken grev hareketleri revizyonist yöneticileri ve bütün doğu bloğundaki hakim sınıfları çok güç bir duruma soktu. Batılı emperyalistlerdi kendiliğinden hareketin önderliğini ele geçirmek için ellerinden gelen her şeyi yaptılar. Ve bunda önemli ölçüde başarılar kazandılar. Revizyonist yöneticiler gelişen grevleri durdurmak için önce tehditler savurdular. Tehditler para etmeyince tavizler verdiler. Ancak bugün gelinen aşamada, gücünün bilincine varan işçiler, her gün daha ileri talepler ileri sürme noktasına gelmiştir. Sendikal hareketin başını çeken, çoğu batılı emperyalistlerin adamları olan kişiler, hareketi ellerinden geldiğince belli ekonomik talepler sınırları içinde tutmaya çalışmaktadır. Sovyetler Birliği ve diğer doğu bloğu ülkelerindeki hakim sınıfların Polonya'daki iktidarın adım adım zayıflamasına izin vermeye niyetleri yoktur. Bunlar bir süre daha işçileri tavizlerle oyalama; verilen kredilerle ekonomik durumu sunni olarak düzeltmeye çalışmaktadırlar. Bunlara rağmen grevler sürerse askeri müdahaleye hazırlanmaktadırlar. Böyle bir askeri müdahale, eğer gerçekleşirse Sovyet Sosyal emperyalistleri açısından doğu blokunda yeni burjuvazinin iktidarını ayakta tutmak için zorunlu son çare olacaktır. Ancak böyle bir askeri müdahale, Çekoslovakya'ya oranla daha büyük bir direnişle karşılaşacaktır. Böyle bir durumda devrimcilerin görevi, polonya işçi sınıfının ve halkının direnişini desteklemek; batılı emperyalistlerin bu direnişi kendi çıkarları doğrultusunda kullanma çabalarını teşhir etmek olmalıdır. Polonya'daki gelişmeler de, gerçekte kendiliğinden hareketin taşıdığı tüm devrimci potansiyelelin, eğer devrimci işçi sınıfının önderliği olmazsa çarçur olup gittiğini göstermektedir.

0 halde, 1981 yılında da devrimci görev, bütün devrimci hareketleri desteklerken, o hareketler içinde işçi sınıfının önderliğini savunmak; emperyalistlerin devrimci hareketleri kontrol etme oyunlarını teşhir etmektir.

1980 yılı, emperyalistler arası çelişmelerin yoğunlaştığı, sertleştiği bir yıl oldu. Bu kendini en açık biçimde; Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansının bu yıl sonu Madrid'te yapılan toplantısının da gösterdi. Buhdan dört yıl önce 'sürekli barış devri' açıldı palavraları ile reklamı yapılan bu konferansın bu yıl Madrid'te yapılması gereken ikincisinde, emperyalist güçler gündem maddesinin ne olması gerektiği konusunda bile anlaşamadılar! Batılı emperyalistler Rus Sosyal emperyalistlerinin Afganistan işgalini ve insan hakları sorununu gündeme almakta ısrar ederken, Rus sosyal emperyalistleri bunu red ettiler. Sonunda emperyalistler en azından görünüşte konferansı kurtarabilmek için saatleri durduracak kadar za-

İran-İrak savaşı haksız, gerici bir savaştır.

vallılaştılar. Gelişen olaylar, emperyalizmin kendi içindeki gelişmelerinin aşılması maz olduğunu; emperyalist büyük güçlerin dünya hakimiyeti için dalaşmasının emperyalizmin bir kanunu olduğunu bir kez daha gösterdi.

Bugün emperyalist büyük güçler, başta Amerikan emperyalizmi ve Rus sosyal emperyalizmi olmak üzere; silahlanmalarına ve savaş hazırlıklarına büyük güç katmışlardır. Ve ortadoğuda, uzakdoğuda olduğu gibi bir çok alanda savaşların içinde yer almaktadırlar. Görev 1981 yılında da emperyalist büyük güçlerin saca hazırlıklarını teşhir etmek; bütün emperyalist büyük güçlerin savaş kışkırtıcısı olduğunu olaylarla göz önüne sermektir. Emperyalist savaş gerçekten önlemenin tek yolunun, emperyalizmi yok etmek olduğu ortaya konmalıdır.

Ülkemizde 1980 yılında, 12 Eylül'de sınıf mücadelesinin her geçen gün daha da yükseldiği, hakim sınıfların ve emperyalizmin ülkemizdeki hakimiyetini tehdit eder boyutlara ulaştığı; silahlı mücadele şekillerinin ön plana geçtiği bir dönem yaşandı. Hakim sınıflar, bu durumda iktidarlarını sürdürebilmek için, parlamenter demokrasi maskesini atmak; açık askeri faşist diktatörlüğü tam anlamıyla gün ışığına çıkarmak yolunu tuttular. 12 Eylül sonrasında bir yandan iyice azgınlaştırılan yoğunlaştırılan faşist terör, diğer yandan demogoji ile, hakim sınıfların cuntası kendiliğinden hareketi önemli ölçüde gerilettiler. Gelişen aşamada, hakim sınıflar devrimci örgütleri halktan tecrit ederek; çöktürmek istiyor. İçinde bulunduğumuz durum, halkın kendiliğinden hareketinin önemli ölçüde gerilediği; hakim sınıfların kendi içlerindeki gelişmelerin bir süre ikinci plana atıldığı, hakim sınıfların relatif olarak güçlendiği bir dönemdir. Ancak bu güçlülük geçicidir, köftür. Çünkü hakim sınıfların faşist cuntasında ne iktisadi buhrana, ne siyasi buhrana köklü bir çözüm getiremeyecektir. Bugün cuntanın halk içinde belli etkiye sahip

olan 'sağ ve sol teröre karşı' demagogjisi zaman içinde etkisini yitirecektir. Aynı şekilde 'fedakarlık' demagogjisi de etkisini zaman içinde yitirecektir. Hakim sınıfların bugün geriye attığı gelişmeler de zaman içinde ortaya çıkacaktır. Bütün bu faktörler sonucu, halkın bugün geri çekilen kendiliğinden mücadelesi önümüzdeki dönem içinde yeniden yükselmeye başlayacaktır. Hakim sınıfların süngü ve demagogji üzerine kurulu kof istikrarı uzun sürmeyecektir. Görev bu dönem içinde hakim sınıfların faşist, halk düşmanı yüzünü gerek ülkemizde gerek ilericiler dünyaya kamuoyu önünde teşhir etmektir.

Batı Almanya'da ve bulunduğumuz diğer Batı Avrupa ülkelerinde de 1980 yılı bizler için önemli gelişmeleri beraberinde getirdi. Özellikle devrimci işçiler ve öğrenciler açısından, 1980 yılı bu ülkelerde hakim sınıfların saldırılarını yoğunlaştırdığı bir yıl oldu. Bu ülkelerin emperyalist burjuvazisini Türkiyeli devrimci örgütlerin kendi ülkelerindeki faaliyetlerini bütün ile engellemek istemektedir.

Çünkü bu faaliyetler onların emperyalist çıkarlarını sarsmaktadır. B. Almanya'da ATİP'in yasaklanma girişimleri; bu konuda önümüzdeki dönemde görevlerimizi belirlemektedir. Önümüzdeki dönemde bir yandan yasaklama girişimlerini hukukia alanda boşa çıkartacak tedbirler alırken, diğer yandan ve esas olarak kitleleri emperyalist burjuvazinin örgütlenme hakkımıza karşı giriştiği saldırılara karşı hareket etmeye çalışmalıyız. Onların bize saldırılarının sebeplerini açıklamalı, emperyalist yüzlerini teşhir etmeliyiz.

İşte çok kaba hatları ile önümüzdeki dönem bizleri bekleyen görevler bunlardır. Bu görevlere dört elle sarılalım.

L. Meral

Rus Sosyal emperyalistleri Afganistan halkının mücadelesini engelleyemeyecektir

12 EYLÜL SONRASI MANZARALAR

Mustafa Kemal Paşa çıktı yine ortaya düşüyor şimdilerde ağızlardan. Ağızların kilitlendiği her dönemde olduğu gibi

Ağızlar yalnız Mustafa Kemal Paşa ile açılıyor Atatürk ile kapanıyor.

Ha bir de "Dallas" dizisinde Hain J.R.'in karısını nasıl aldattığı, Karısının kimlerle yattığı vb. vb. gibi çok önemli ve de hayati konular tartışılıyor gazetelerde.

Düne dek bir sürü gürlüttü edenler yarı aydınlar yarı cahiller yani şimdilerde "özeleştir" yapıyorlar "Canım, can güvenliği de kalmamıştı hani" "Canım, canımızdan korkuyorduk da sokağa bile çıkamıyorduk hani" "Daha kötü de olamazdı hani" "Ne olaydı yani?" diye diye dönüyorlar... düne düne diyorlar

Şimdilerde "can güvenliği" var ülkemizde "Canımız" "korunuyor" her köşe başında Her kavşakta g3'ler burnumuzun dibinde süngüler gözümüze girecek neredeyse "Can güvenliği" var düzenin sahiplerine "Can güvenliği" var her şeye baş eğenlere giden aham, gelen paşam diyenlere beynini, kalemini, dilini satanlara döneklere Can güvenliği var pişmanlık duyanlara Can güvenliği var rahatsız olmayanlara

Ya 'iflah olmazlar'? 'anarşistler' 'teröristler' 'bölücüler' yani türkçesi devrimciler? Onların şimdilerde boy boy resimleri yayınlanıyor

görüldüğü yerde vurulsun diye şimdilerde 'kafalarını duvara vurup intihar edenler' emniyetlerin bilmemkaçıncı katından düşenler

'kaçarken' vurulup ölenler çoğalıyor. Onlardan ele geçirdiklerini "hukuk ve insanlık kuralları çerçevesinde" sorguluyorlar... Bu 'sorgulama'nın türkçesini hepimiz biliriz

...İŞKENCE... İşkence faşistlerin hukuku ve insanlığıdır

Bizler, yitirmişiz Suphileri Kemallerin hain tuzaklarında

Bizler, Kaypakayaları yetiştirmişiz; direnmisiz işkenceye, zulüme

Bizler, idam sehpalarında denizlerle devrim tükülleri söylemişiz.

Bizler 'parmak ile sayılmayanlardan' 'kırmak ile tikenmeyenlerdeniz'.

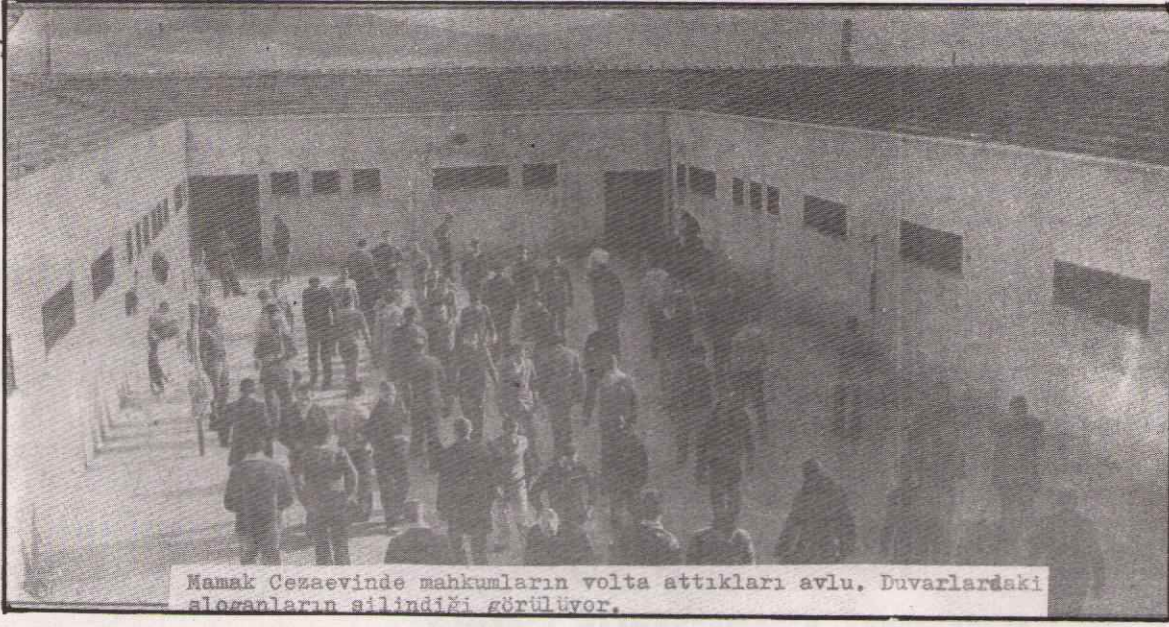
Bugünlerde "teröristlerin kökünü kazıyacağız" nutukları atanlar...

Bu ülkede, kökü kazınacak bir şey varsa, o da sizsiniz, sizin kokmuş düzeniniz. Evet, kökünüz kazınacak. Kuşunuz olmasın kökü kazınacak zulümün, yoksulluğun, sümünün.

Bir daha gelmemecesine gömeceğiz sizi ve düzeninizi tarihin çöplüğüne Bizim zaafımız geçicidir, Sizin ise kof güçlülüğünüz!

Z.Yılmaz

ZİNDANLARDA DEVRİMCİ DİRENİŞ BASTIRILAMAZ

Mamak Cezaevinde mahkûmların volta attıkları avlu. Duvarlardaki aloganların silindiği görülmüyor.

Milliyet gazetesinde "Mamak'da Şimdi Pişmanlık Hakim" yazı dizisi, Emin Çolaşan imzasıyla 8-9-10.12.1980 tarihlerin de yayınlandı.

Yazı faşist cuntacıların izinde oldukları faşist Kemalist ideolojiye nasıl dört elle sarıldıklarını anlatmakta. "Hükûmlüler ve tutuklular cezaevinde ki günlerinin büyük bölümünü Atatürk çözümleriyle geçirmişlerdir... Bu amaçla kullanılan temel kitap Kara Kuvvetleri Komutanlığı tarafından yayınlanan Atatürk ilkeleri ve İnkılap Tarihi - miz adını taşıyor... Yetkililer... amaçlarının Mamak Cezaevine düşen gençlerin iyi bir Atatürkçü olarak yetişmeleri olduğunu söylüyorlar."

"Erlerin elinde lastik coplar var... 12 Eylül'den sonra sağlanan büyük disiplinin anlamını mahkûmlar artıkanlamışlar ve bunun şakaya gelir yanının olmadığını görmüşler... Ve disiplinsiz davranışlar... cezalandırılıyor."

İlk önce şunu açıklığa kavuşturmak lazım. Cuntacılar neden Kemalizme sarılıyorlar? Çünkü Kemalizm, işçi sınıfına düşman, baskıdan sömürden yana olan faşist hakim sınıfların, yani komprador burjuvazi ve toprak ağalarının ideolojisi. Kemalizm ırkçılıktır, azınlık milliyetler üzerinde baskıdır. Kemalizm emperyalizme uşaklıktır. Kemalizm, baskı, sömür, terör, katliamdır. İşte onun için faşist cuntacılar Kemalizme sahip çıkıyor ve onu cezaevlerinde, radyolarında, televizyonlarında, gazetelerinde, her yerinde yaymaya çalışıyorlar. Ve hapishanede gençlerin iyi bir Kemalist olarak yetişmelerini istiyorlar. Emin Çolaşan "cezaevinde sağcı, solcu lar, hepsi bu Kemalist eğitime katılıyor istiklal marşı - ve askeri marşlar ile cezaevi çınlıyor. Mamak cezaevinde pişmanlık hükûm sürüyor" diye devam ediyor. Burada Emin Çolaşan uşaklığını yaptığı sınıflara çok iyi hizmet ettiğini göstermeye çalışmaktadır. Yani, devrimciler, içerdekiler işte bakın görün yaptıklarına pişmanlar, aklınızı başınıza toplayın, sınıf mücadelesinden vaz geçin öğütleri vermektedir. Ama gerçekler Emin Çolaşan gibi uşak kalemlerini yalan çıkarmaktadır. 12 Martta 12 Eylülde yüzlerce devrimci işkenceden geçmiş ve bir çoğu destanlaşmıştır. İşte İbrahim Kaypakaya, Zeki Şerit, Pir Ahmet Solmazlar ve daha niceleri... 12 Mart işkencecilerinin ideolojik ve fiziki hiç bir baskısına boyun eğmemişlerdir. İşte 12 Eylülde de İrfan Çelik işkencede, Zeki Yumurtacı adlı devrimci hapisten çıkartılıp sokak ortasında kursunlanmış, Necdet Adalı, Serdar

Soyergin, Erdal Eren idam edilmişlerdir. "Erim'in katili kafasını duvara vurarak intihar etti", "İlhan Erdost'un kafasına bir jandarma dipçik vurarak öldürdü", "bir avukat Emniyetin 4. katından kendini atarak intihar etti" gibi haberleri küçük ilanlar gibi de olsa burjuva gazetelerinden okurken, Emin Çolaşan gibi bu burjuva kalemlerinin uşaklığı karşısında hayrete düşüyoruz. Ki devrimciler, komünistler idam sehpalarında, işkence tezgahlarında ve hain tuzaklarda her türlü baskıya red ettikleri için katlediliyorlar. Yani devrimciler pişmanlık göstermiyor, onlar zindanları da birer münacaat alanına dönüştürüyorlar. Pekî hakim sınıflarına ve onların yazarlarına bu yazılarla ne yapmak istiyorlar? Onlar bu yazı ve haberleriyle, örneğin falan hapishanede ki sağcı ve solcu tutuklular öpüşmeler filan yerde beraber voleybol maçı yaptılar, falan yerde yaptıklarına pişman oldukları gibi haberlerle, devrimcileri işçi sınıfına ihanet ettikleri diye göstermek, kitlelerin devrimcilere komünistlere olan güvenini sarsmak istemekte; ve böylece işkencede çözülmeyen, her türlü baskıya karşı direnen komünistlerin ve devrimcilerin direncini kırmaya çabalamaktadır. Ayrıca, Emin Çolaşan gibi burjuva yazarlarının verdikleri haberlerde ve ya yazdıkları yazılarda bahsettiği "solcular, devrimciler" ya Türkiye devriminin yüz karası üç dünyacı-karşı devrimci aydınlıklar, ya da Rus sosyal emperyalizminin uşağı T.K.P.'li TİP'li TSİP'li sosyal faşistlerdir. İşte Emin Çolaşan'ın verdiği isimleri de güneşin balçıkla sıvanamayacağı işte gösteriyor. İşte bahsedilen, pişmanlık duyan 'devrimciler'... TİKP Başkanı Doğu Perinçek ve MHP Genel Sekreter yardımcısı Yaşar Okuyan; MHP, MSP, TİKP ve TÖP/DER'in üst düzey yöneticileri olaysız, sessizce bir arada yaşıyorlar. TİKP MK üyesi M. Halim Spatar: "bundan önce de birlikte olabileseydik ve birlikte yaşamayı öğrenebilseydik çok daha iyi olurdu. İç barış bunlara gerek kalmadan sağlanabilirdi." Bu görüşleri MSP'liler de paylaşıyorlar. İşte bahsedilen 'devrimciler' bunlardır. TİKP, TSİP, TİKP'lilerin 'devrimciliği'ni çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı iyi tanırlar. Faşist cuntacılar bu uşaklara Kemalist ideolojiyi kabul ettirmelerine gerek yoktur onlar Kemalizmi zaten savunuyorlar.

Hakim sınıflar, karşı devrimcileri devrimci gibi göstermeye çalışıp kitlelerin kafasını bulandırmaya çalışmaktadır. Ama devrimciler bu oyunlara yabancı değillerdir. Çeşitli milliyetlerden Tür-

kiye halkı iyi biliyor ki, devrimciler, komünistler her türlü baskıya rağmen direniyorlar, direneceklerdir.

Bu işkence, baskı, zulüm düzeni elbet bir gün işçi sınıfı önderliğinde çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının mücadeleyle yıkılacaktır. İşkenceler, yüreklerde yanan devrim ateşini söndüremeyecektir. Kahrolsun işkenceci katiller! Yıkılsın zindanlar! Kahrolsun faşist cunta!

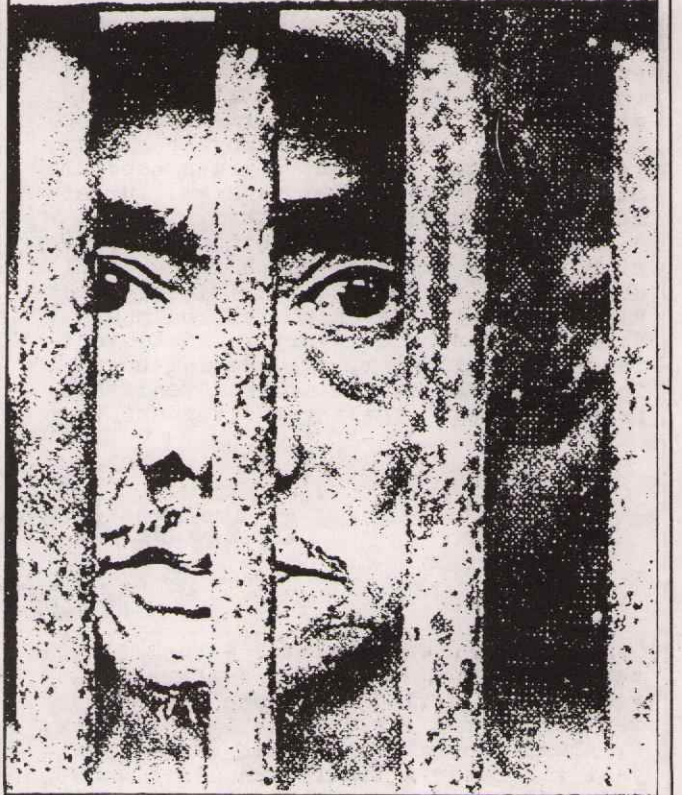
roman

5.baskı

**direnme
savaşı**

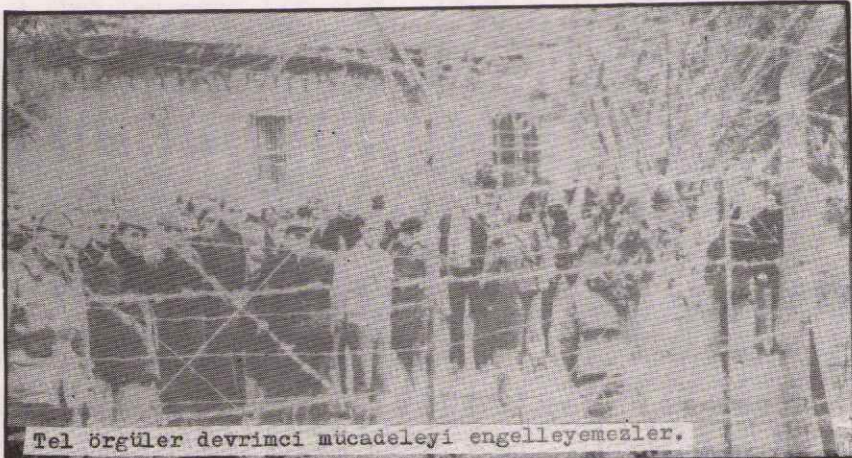
NGUYEN DUC THUAN

saygon zindanlarında mücadele

Hakim sınıfların zindanlarında devrimciler üzerindeki baskıları yeni değildir. Sömürücü sınıflar varolalı beri, hakim sınıflar ellerine geçirdikleri ilericilere, devrimcilere zindanlarda en ağır en akla gelmez işkenceler uyguladılar.

Yukardaki resim "Direnme Savaşı" adlı kitabın kapak resmidir. Bu kitapta Vietnam zindanlarında Amerikan emperyalistlerine ve onların Saygon uşaklarına karşı verilen mücadeleler anlatılmaktadır. Saygon zindanlarında da tıpkı Mamak zindanlarında olduğu gibi hakim sınıflar akıl almayacek bir barbarlığın, vahşiliğin örneklerini vermişlerdir. Saygon zindanlarında da faşist düzenin sembolü bayrağa saygı, faşist milli seflere saygı için devrimciler en adi metodlarla işkenceler altına alınmış, faşist hakim sınıflar her yerde aynı olduklarını ispatlamışlardır. "Direnme Savaşı" faşizme karşı mücadelesinin, zindanlarda da devam ettiğini gösteren öğretici bir kitaptır.

Tel örgütler devrimci mücadeleyi engelleyemezler.

«BEDELLİ ASERLİK» SOYGUNU DAHA DA KATMERLEŞDİ

Hakim sınıflar bedelli askerlik yapmak isteyenlerin ödeyecekleri bedel miktarını iki katına çıkardılar. 27 Kasım'da resmi gazetede bu konuda Bakanlık Kurulu Kararı yayınlandı. Bu karara göre bedelli askerlik yapmak için 26 Kasım tarihinden sonra başvuracaklar 880 bin Lira karşılığı döviz ödeyecekler. Bu B. Almanya'dakiler için 20 bin DM'in üzerinde para etmektedir. Yani "altın yumurtlayan tavuklara" daha fazla altın yumurtlatılmak istenilmektedir.

Bedelli askerlik 2 katına çıkartılmadan önce; Burdur'a "bedelli asker" olarak gidenler hakkında Hürriyet gazetesi yoğun bir kampanya açmıştı. Askerliğini "vatan borcunu" yerine getirmek için Burdur'a gidenlerin boy boy, renk renk resimleri basılmış, onların ne kadar "mutlu", "rahat" oldukları, bedelli askerliğinin "büyük bir kolaylık" olduğunu ispatlandığını vs. yazmıştı. Hürriyet'in bu propagandasına paralel olarak hakim sınıflar bedelli askerliğin bedelini 2 katı çıkardılar.

Hakim sınıflar, yurtdışındaki işçilerin dövizlerine el koymanın bir yolunu daha bulmuşlardır, ve "Bedelli Askerlik" yasalarıyla da bu işi zorla yapmaktadırlar. Buna karşı çıkılmalı, parayla gözü dönmüş hakim sınıfların iğrenç suratları teşhir edilmelidir. Onlar, Türk faşist ordusunda askerlik görevini yapmayı "kutsal hizmet", "vatan borcu" diye adlandıranlardır. Bedelli askerlik uygulamalarından ise onlar için kutsallığın ne anlamı geldiği açıkça ortadadır. Onlar için "kutsal" olan paradır. Paraya tapanlar, bunun uğruna her türlü namussuzluğu, sahtekarlığı, demagojiyi yapmaya hazır dırlar ve yapmaktadırlar da. Fakat elbet bütün bu namussuzluklarına, iki yüzölçümüne "dur" demenin zamanı gelecek ve bütün bunlar işçi sınıfının önderliğinde halkın örgütlü mücadelesi ile durdurulacaktır.

S. Saygün

KONSOLOSLUKLARDAKİ SOYGUNA SON!

Askeri faşist cunta, halkımıza her alanda azgınca saldırıyor. Bu saldırıların bir kısmı da halkımızın sırtına yüklenen vergilerdir. 29 Kasım'da Milli Güvenlik Konseyi 6 Vergi Yasası daha onaylamıştır. Bu vergi yasalarının içinde harçlar yasası da vardır. Bu yasayla hem Türkiye'deki emekçi halk, hem de yurtdışındaki işçiler üzerindeki soygunlar yoğunlaştırılmaktadır.

Konseyin onayladığı harçlar yasasında yurtdışındaki konsolosluklardaki işlemlerden alınacak harçlar üzerine şunlar deniliyor:

"Yurtdışında konsolosluklarda yapılan işlemlerden alınacak harçlar için Merkez Bankasının tespit olunan yabancı para karşılıklarına bakılmaksızın, Maliye Bakanlığınca yabancı para karşılıklarını tespit etme konusunda yetki verilmiştir" (Milliyet 29 Kasım 80)

Bu yasadın sonra yurtdışındaki işlemler için alınan harçlar korkunç rakamlara ulaştı. Öyle ki; Hürriyet gazetesi bile Türk konsolosluklarının Almanya'da en pahalı resmi daireler haline geldiğini ilan etti.

"Harçlara zam" adı altında yapılan bu soygunun örneklerinden bir kaç şöyle: eskiden 7.60 DM çıkartılan davetiyeler bundan böyle 93.5 DM çıkartılmaya başlandı. Beş yıllık işçi pasaportlarının temdi için 225 DM harç alınmaya başlandı. İşçilerin yeni pasaport alırken ödedikleri harç 5.10 DM tan 127.5 DM ye, turistlerinki ise 318.5 DM ye çıktı.

Faşist devletin yurtdışındaki işçileri böylesine soyması yeni bir şey değildir. Faşistler yurtdışındaki işçilere döviz yumurtlayan tavuk gözüyle bakmaktadırlar. Bugüne kadar yurtdışındaki işçiler için yapılanlar, uygulamalar bunun ispatıdır. Faşist cunta, yeni yeni tarifelerle istediği gibi yurtdışındaki işçileri soymaya çalışmaktadır. Pasaport harçlarının yükselmesi yurtdışında büyük tepkiyle karşılandı. Daha sonra gazeteler sözde Maliye Bakanlığının yurtdışındaki işçileri düşündüğünü, yapılan zamlarda "indirim" yapılacağını görüştüğünü yazdılar. 17 Aralık sayılı Hürriyet gazetesinde "Oh... Harçlarda yarı yarıya indirim var. Gözümüz Aydın" başlığıyla faşist devlete şakşakçılığına devam etti. Hakim sınıflar kurlarda ne kadar ayarlamak yaparlarsa yapınlar soygunlarında herhangi bir değişiklik olmayacaktır.

Yurtdışındaki işçilerin bin bir zorlukla biriktirmiş olduğu üç beş kuruşunda konsolosluklar, üç kağıtçı tercümanlar, vb. dolayısıyla ellerinden almaktadırlar ve almaya devam edeceklerdir.

Faşist devletin yurtdışındaki temsilcilerliklerinin yalnızca, konsolosluk başta olmak üzere soygun şebekeleri vasıtasıyla işçileri emekçileri sömürmek değildir. Onlar aynı zamanda, yurtdışındaki ilericileri, devrimcileri tespit ederek, faşist devlete elden geldiğince yardımcı olmaya da çalışıyorlar. Bu faaliyetlerin de B. Alman emperyalistleri kendilerine zevkle yardımcı olmaktadır. Türkiye'de binlerce devrimci tutuklanırken, sokaklarda kurşunlanırken, zindanlarda, darağaçlarında katledilirken, "Üretim artıyor" safsatası altında işçiler fabrikalarda süngü zoru ile çalıştırılırken, burada da faşist konsolosluklar, devrimci, demokratlara, işçilere muhbirlik, ajanlık teklifleri yapmaktadırlar ve tehditler savurmaktadırlar.

Bunlar karşısında el kol bağlı oturmağa açığıdır. Bu soygunlara karşı koymak ancak örgütlü bir şekilde mücadele etmekle olacaktır.

Pasaport harçları düşürülmelidir!

T.Kemal

SIYASİ İLTİCA HAKKININ

KISITLANMASINA HAYIR!

Batı Alman emperyalizmi siyasi iltica konusunda uygulamalarıyla demokrasi maskesi ardına gizlediği iğrenç yüzünü gösteriyor. Artan iltica taleplerine karşı, B. Alman emperyalistlerinin yaptığı, siyasi ilticalarla ilgili kanunları daha da sertleştirmek ve yabancılar üzerindeki baskılarını artırmaktır. Aynı zamanda B. Alman emperyalistlerinin ilticacılara uyguladıkları politika, Türkiye'de askeri faşist cuntanın politikasına paralel, onları destekleyici bir politikadır. Buna örnek olarak Baden Württemberg eyaletinde olan bir olayı vermek mümkündür. Bu eyalette Kahraman Maraş katliamında yakınları öldürülmüş olan Kürt milletinden bir kişi, iltica talebinde bulunmuş, Türkiye'de Kürt milleti üzerinde baskı olduğunu, kendisinin de Kürt olması nedeniyle Türkiye'ye dönmek istemediğini iltica talebinde belirtmiştir. Bu iltica talebini görüşen Baden-Württemberg eyaleti yetkilileri, bu talebi reddetmişler. Reddetme gerekçeleri de şöyledir:

"Türkiye'de demokrasi işlemektedir. Kürtler üzerinde bir ayırım yapıldığı doğru değildir. Türkiye'de Kürtlerden bakan mevkisine gelenler de vardır. Türkiye'de Kürt milleti üzerine baskı yapılmamaktadır."

B. Alman emperyalistleri bu açıklama-

larıyla Türkiye'de Kürt milleti ve çeşitli milliyetler üzerindeki milli baskıyı haklı göstermekte ve desteklemektedir.

Türkiye'de Kürt'lerden de Bakan olduğu doğrudur. Fakat bu Kürt bakanlarının kime hizmet ettiğinin ortaya konulması, gereklidir. Bu Kürt bakanları emperyalizmin uşağı olan bakanlardır, Türk faşist devletin uyguladığı her türlü politikayı onaylayan ve uygulayan bakanlardır. Bu politikaya milli zulüm politikası da dahildir. Bu anlamda faşist Kürt bakanlarının faşist devlette yer almaları ve Türkiye halkına faşizmi uygulamaları Kürt milleti için bir şey ifade etmemektedir.

Diğer yandan B. Alman emperyalistleri Siyasi iltica talep edenleri Türkiye'ye göndermekle, demokratları faşist cuntanın pençesine terketmektedirler. Bu yeni bir uygulama değildir.

Askeri faşist cunta geldikten sonra, onu elden geldiğince şirin göstermeye çalışan B. Alman emperyalizminin, şimdi cunta tarafından daha da azgınca uygulanan milli baskıyı desteklemesi şaşırtıcı bir şey değildir. İçte faşistleşmeyi, dışta militarizmi geliştiren B. Alman emperyalizminin, Türkiye'deki faşizmi her araçla desteklemesi doğaldır.

M. Özgür

YÜRÜYÜŞ ÜZERİNE...

20.12.80 tarihinde denilebilir ki, B. Almanya tarihinde, türkiyeli işçi ve öğrencilerin büyük yürüyüşü yapıldı. ATİF-TÖK/Yd, dHB ve HK insiyatifinde gerçekleştirilen bu eyleme 7000 i aşkın katıldı. Yürüyüş yoğun bir kitle katılımı olmasına rağmen, burjuva basını eylemleri haber olarak bile geçmedi. Aslında burjuva basını, faşist cuntaya karşı direnişi görmezlikten gelme, bu konuda hakim sınıflara hizmet etme gibi görevi vardır. Burjuva basını devrimci eylemleri ancak, kamuoyunun dikkatinin Türkiye'ye çevrildiği önemli durumlarda vermektedir. Bu açıdan faşist cuntaya karşı merkezide olsa bir yürüyüşün burjuva basınına yansması zaten beklenemezdi. Bundan üç ay önce, adın henüz peşinden ATİF ve dHB tarafından Frankfurt'ta yapılan yürüyüşün, daha sonra ATİF tarafından çeşitli şehirlerde ATİF'in yasaklanmasıyla içeren aklık grevlerinin, 20 Aralık'taki yürüyüşten daha güçsüz olmasına rağmen burjuva basınında yansadığını, propaganda hacminin daha geniş olduğunu biliyoruz.

Diğer taraftan, bu eyleme Devrimci yol siyaseti katılmamıştır. Devrimci Yol bunu "Bu günkü dönemde Alman ilericisi teşkilatlarla çalışmak gereklidir" şeklinde gerekçelendirmiştir. Bu gerekçe ayakları havada, tutarsız bir gerekçedir. Devrimci Yol esasında, Propaganda ve ajitasyonda serbestlik temelinde eylem birliğine yaşımamaktadır. Bunu bir kaos, devrimci teşkilatlar arasında birliği değil ayrılığa hizmet eden bir girişim olarak değerlendirmektedir. Devrimci Yolun bu düşüncesinde tamamen tutarsızdır. Devrimci örgütler arasında ayrılığı körükleyen şey aslında ideolojik ayrılıktır. Çeşitli devrimci grupların meseleye dar grupçu menfaatleri açısından yaklaşmalarından kaynaklanmaktadır. Buda ancak eylem birliği içinde yanlış siyasetlerin parça parça mahkum edilmesi ile ortadan kaldırılabilir.

Bu eylem birliğinin en önemli özelliği şüphesizki ATİF-TÖK/Yd ile HK arasında uzun süreden beri ilk defa bir eylem birliğinin gerçekleşmiş olmasıdır. Bilindiği gibi HK öteden beri ATİF-TÖK/Yd ye iltifa ve çamur atma etemeline yaklaşmakta, ATİF-TÖK/Yd ile tartışacak hiç bir şeyi olmadığını söylemekteydi. HK bu tavrı sadece ATİF-TÖK/Yd ye değil aynı zamanda PARTİZAN ve AKİMA KARŞI siyasetlerine karşıda yürütmekteydi. Hatta Akıma Karşı siyasetini "ajan, provakator" "vefssung schutz" vs. olarak, karşıdevrimci olarak değerlendirmekteydi, belki halada öyle değerlendiriyor. HK şimdiye kadar düşmanca bir tavırla yaklaştığı bu siyasetlerle nasıl olupta eylem birliğini yaptığını henüz açıklamamıştır ama bu güne kadar eylem birliklerine karşı diktiği engellerin gereği muhtevasını belgelemiştir. ATİF-TÖK/Yd bu eylem birliği ile ilgili görüşlerini yürüyüşte çıkarttığı bildiri de açıklamıştır.

Eylemde bazı olumsuzlukların yanı sıra işaret edilmesi gereken bir nokta vardır oda şudur:

Miting alanında, eylem birliği komitesine KAVA adına iki ayrı grup konuşma hakkı için müracaat etmiştir. Bu iki grup arasındaki siyasi farklılığı eylem birliği komitesi bilmemektedir, ayrıca hangisinin KAVA olduğunu tayini Eylem birliği komitesine düşmez. Bu durumda eylem birliği komitesi ya bu iki gurubada söz hakkı vermek veya ikisinede söz hakkı vermemek zorunda idi. Bizce doğrusu ikisinede söz hakkı vermektir. dHB ve HK siyasetinin eylem birliği komitesindeki temsilcileri bu gruplardan birisine söz hakkı verilmesini sağlayarak, ilkesiz bir tavra girdiler. ATİF-TÖK/Yd temsilcisi arkadaş dHB ve HK nun bu ilkesiz tavrını miting alanında açıkça eleştirdi.

Bu eylem birliği yürüyüşü, kendisini ATİF gücünde görmek isteyen bazılarının heveslerini bir kere daha kursağında bıraktı. Yürüyüşün yarısını ATİF-TÖK/Yd, PARTİZAN ve AKİMA KARŞI bloğu oluşturmuyordu.

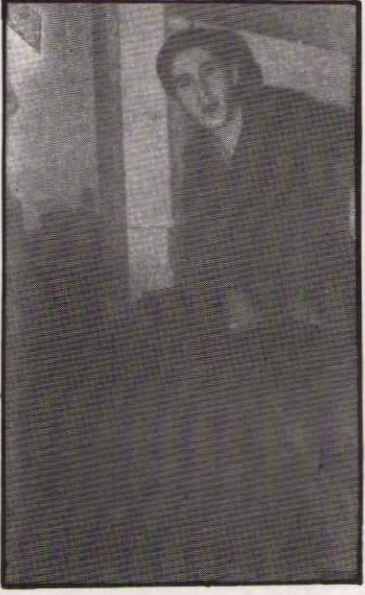
ATİF-TÖK/Yd yaptığı miting konuşmasında tüm ilericisi teşkilatları ve kişileri B. Alman emperyalist devletin türkiyeli ilericisi örgüt ve kişilere yaptığı saldırılara karşı mücadele ve eylem birlikleri kurmaya çağırmıştır.

Yürüyüş, devrim andı ile sona ermiştir. S. can

IMPRESSUM: V.i.S.d.P.: E. Stralucke
Mainzerstr.36 Rüsselsheim
Banka Hesap Nr.: DEUTSCHE BANK
BERLIN
Zweigstelle 94 Konto Nr.675 9950
Bankleitzahl 100 70000
Yazışma adresi: 1 Berlin 36
Postfach 360171
Druck: CONTRAST Hauptstr. 159
1 Berlin 62

ERDAL ERENLER

ÖLMEZ!

Cuntanın cellatları idam sehpalarında bir devrimcinin daha canına kıydılar. Erdal Eren, çocuk denecek yaşta; 14 Aralık da idam edildi. Askeri faşist mahkemeler tarafından Erdal Eren'in suçu bir eri öldürmek olarak tespit edilmişti. Gerçekten Erdal Eren'in 'suçu', askeri faşist diktatörlüğe karşı olma; hakim sınıfların halkımıza kan ağlatmasına karşı olmak, bunu protesto etmektir. Türkiye halkının saflarında yer almaktı. Bu suçla - rından dolayı Erdal Eren askeri faşist mahkemelerde yargılandı ve idam edildi. 15 Aralık 1980 tarihli Milliyet, Hürriyet gazeteleri Erdal Eren'in idam haberi ne çok küçük bir yer ayırdılar. Burdur da Bedelli askerlik yapanların resimlerini "askerlik hatırası" olarak sayfalarca basanlar, Bülent Ersoy ile Zeki Müren'in öpüşmesini böyle numaralı gözlük taşıyan bu haberini başsayfalarında yayınlayan bu uşak basın, uşaklığının binlerce kere ispatının bir örneğini daha vermiş oldu. İdam haberleri önemsiz haberler olarak verilerek, halkımız devrimcilerin idam edilmesine alıştırmak istenmektedir. "Terörü yok edeceğiz" çığlıkları atarak halkın evlatlarına en kanlı, en azgın

bir şekilde saldıranlar, bunda yanılıyor. Halkımız, askeri faşist diktatörlükler tarafından uygulanan idamlara, idam cezalarına karşı hiç bir zaman başı sıkışık kalmamıştır. İdamlar karşısında duyduğumuz hisler nefretten, hakim sınıflara karşı duyduğumuz kinin daha da fazlasıdır. Bizler bu kinimizi, nefretimizi hakim sınıflara karşı, onların düzenini yerle bir etmek için mücadeleye dönüştürmeliyiz. Onlar azgıncı saldırmıyorlar, en akla gelmedik işkenceleri uyguluyorlar, bunun üzerine de basın toplantılarında çıkıp en adi ikiyüzlülüğün örneklerini sergiliyorlar. Örneğin, Başbakan Bülent Ulusu Aralık ayı başındaki ilk basın toplantısında şöyle diyor:

"Türkiye Cumhuriyeti bir hukuk devletidir. Herşey, bu arada bütün soruşturmalar ve yargılamalar yasalarda belirtilen şekillere ve esaslara uygun yapılmaktadır."

Türkiye'de soruşturmanın ve yargılamaların hangi şekillere ve esaslara göre yapıldığını bilmeyen bilmeyen kalmadı, emniyet müdürlüklerinin en yüksek katlarından aşağı düşüp ölenler, soruşturma sırasında "sinir krizi geçirip, başını duvara çarparak ölenler", ya da merdiven deki basamağı görmeyip de düşerek beyni parçalananlar vb. olayları duymayan kalmadı. Onlar yukardaki gibi tekerlemelerle kimseyi kandıramazlar. Türkiye Cumhuriyeti faşist bir devlettir, ve burada bütün soruşturmalar ve yargılamalar faşist yasalara göre yapılır. Faşist yasalar ise şöyle der: "Sömürüye, soyguna, faşizme karşı olanları katletmek için uygulanan her metod mübahtır." Ve onlar, faşistlerin her metod, bu metodları haklarını vere vere kullanıyorlar. İşkencenin her türlü aletinden idam sehpalarına kadar her türlü araçtan faydalanıyorlar. Ama onlar, hep böyle istedikleri gibi at oynatacaklarını sanıyorlarsa aldanyorlar. Onlar ne kadar devrimci katletmeler de devrimciler bir ölüp bin doğarlar. "Türk devletinin gücü karşısında bütün anarşi ve terör odakları ve merkezleri yok olmaya mahkumdur" diyenler bunu unutmamalı ki; Türk devletinin gücü her an devrimci mücadelenin tehdidi altındadır. Faşist devletin bu köf gücünü gelecek gelecek edilecektir. Bugün ellerini devrimci kanına bulayanlar, ellerinin kanını hiç bir zaman yıkayamayacaklar ve bu eli kanlı faşistlerden hesap sorulacak, katlettikleri her devrimci için hesap vermeleri istenecektir.

O. Oğuz

ların bir niyeti olmadığı, göstermelik Bakanlıkları olan Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın bütçeden ne kadar pay aldığına bakılarak da görülebilir.

Görülüyor ki; faşist devletin 1981 yıl bütçesi de, halkımız üzerinde onların soygununu gösteren bir bütçedir. Bu bütçe aynı zamanda emperyalizme bağlı, Türk devletin ekonomik cöküntüler içinde olduğunu da gösteren bir bütçedir. Hakim sınıfların, bu bütçenin savurganlığı önleme bütçesi olduğu şeklindeki sözleri palavralar, başka bir şey değildir. Onların bu palavraları, sahtekarlıkları, gün geçtikçe ağız hayat koşulları altında ezilen halkımız tarafından daha da açık bir şekilde görülmektedir. Bu soygun, sömürü düzeni, "demokrasi" adına en koyu faşizmi uygulayan Demokratik Halk Devrimi ile son bulacaktır.

M.Bozkır

Rus Sosyal Emperyalistleri Afganistan'dan defolun!

Bu slogan Rus sosyal emperyalizminin Afganistanı işgalinin 1. yılında (27 Aralık) Frankfurt sokaklarını doldurdu. Yurtdışındaki Afganistanlı öğrencilerin genel birliği GUAFS'ın tertiplediği yürüyüş çeşitli milliyetlerden 500 e yakın kitle katıldı. ATIF yürüyüşü 200 civarında kitleyle destekledi. Ayrıca Akıma Karşı ve CISNU da yürüyüşü desteklediler. Yürüyüş militan bir ruha sahipti. Yürüyüş sonunda Brejnev ve şaşırtıcı Karmalın fotoğrafları yakıldı. Bu olaya polis müdahale etti ve bir afgan devrimciyi tutukladı. Yürüyüşçülerin direksiyonuna tutuklanan B.ülman polisi arkadaşları daha sonra serbest bırakmak zorunda kaldı. Rus sosyal emperyalizminin Afganistanı işgalinin birinci yıldönümüne, Afganistan halkı ve devrimcileri güç şartları altında giriyor.

Afganistan devrimcileri, bir taraftan Afganistan adına yürütülen karşı devrimci işgale karşı savaşırken, diğer taraftan halk içinde, Rus sosyal emperyalistleri ve batılı emperyalistlerin sosyalizmi kalamalarına ve batılı emperyalistlerin etkinliğine karşı mücadele etmek zorundadırlar. Afganistan halkının mücadelesini desteklemek, devrimci GUAFS lılarla bu konuda eylem birlikleri yapmak tüm devrimcilerin görevidir. Tüm emperyalist ve sosyal emperyalist güçlerin, kendi menfaatleri için yoğun bir faaliyet yürüttüğü bir ortamda Afganistan halkı ile dayanışma görevini yerine getirmek, anti-emperyalist mücadelesinin dışında kalmak anlamına gelir. Dev-Yol, HK, dHB ve diğer türkiyelili oportünist gruplar, KPD/ML, KB ve KABD gibi oportünist alman gruplar bu eyleme destek olmadılar. Dev-Yol'un Afganistanı işgalinin yıldönümünde, Afganistanı işgaline alkış tutan Troçkistlerle, ahlak grevinde eylem birliği içinde olmaları tüm devrimciler için öğreticidir.

AFGANİSTAN AFKANİSTAN HALKININDIR !
c.selami

İZMİR:

ZİNDANLAR BOŞALSIN

BURJUVA BASINININ GİZLEDİĞİ BİR GERÇEK

BUCA CEZAEVİNDE AÇLIK GREVİ YAPILDI:

İzmir/Buca cezaevindeki siyasi tutuklular 13 Eylül'den itibaren açlık grevi yaptılar

Açlık grevi, cezaevini, Hitlerin toplama kampına benzetmek isteyen cezaevi yöneticilerinin faşist muamelelerine karşı yapıldı.

Siyasi tutuklular, faşist tutuklularla bastırılmak isteniyor, onlarla aynı koşullarda kalmaya zorlanıyorlardı. İstiklal marşı gibi faşist marşlar zorla söyletmeye çalışılıyor, siyasi mahkumlar bir nevi asker haline getirilmek isteniyordu.

Siyasi mahkumlar hakim sınıfların bu zorbalıklarına karşı direndiler 11 gün süren açlık grevinin sonunda isteklerinin bir çoğunu kabul ettirdiler.

Bilindiği gibi hakim sınıflar Bucada uyguladığı çirkinlikleri bu yöntemle diğer cezaevlerinde de uygulamaya çalışıyorlar. Manak cezaevindeki faşist yöntemleri örneğe örneğe bitiremeyen faşist yayları buna karşı direnince Bucada görüldüğü gibi gözlerden uzak tutmaya çalışıyor. Ancak hakim sınıflar ne yapsada gerçekle ri gizlemeyeceklerdir.

Cezaevleri toplama kamplarına dönüştürülecektir !

H.Cafer

BÜTÇE..Bastarafı 1.sayfada

fiye edilmesi ve petrol fiyatlarının geçen yıla oranla yüzde 100 artmış olmasıdır" demektedir.(Milliyet; 3.12.80)

Hakim sınıflar bütçedeki bu muazzam artışları, kendilerine göre, suya sabunla döktürdük, meselenin göre, nedenlerini gizleyerek açıklamaya çalışmaktadırlar. Meselenin aslı ise şöyledir. Türkiye Cumhuriyeti devamlı olarak Türk Lirasının değerini devamlı olarak düşürmektedir. 1981 yılında da emperyalizme bağımlılığın doğal sonucu olarak TL'nin satın alma gücü yine düşecektir. TL'nin gün geçtikçe değer kaybetmesi, aynı zamanda Türk Devletinin ekonominde ne kadar acil bir durum olduğunu göstermektedir. TL'nin değerinin düşmesi, halkın bir çok gereksinim maddesinin fiyatlarının da devamlı artması, ihtiyaç maddelerine gelen zamların gittikçe büyümesi, dolayısıyla da; hayatın halkımız için daha da çekilmez hale gelmesi demektir.

Paranın satın alma gücünün düşmesi, enflasyon oranının daha da yüksek yüzdelere ulaşmasını beraberinde getirecek, yani hakim sınıflar tarafından piyasaya, paranın satın alma gücünün düşmesi karşılık bol miktarda karşılıksız yeni para sürülecektir. Bütçede geçen yıldan bu yana karşılaştıracak olursak, 1 yıl içinde 2 kat gibi büyük bir artış olmasının nedenlerinden biri enflasyondur.

Diğer yandan hakim sınıflar halktan toplayacakları vergilerde gözönüne almadıkları. Maliye Bakanı Kaya Erdem 1981 yılında harcamaların % 86 sinin vergi gelirlerinden sağlanacağını bildirmiştir. Bütçenin finansmanı üzerine konuşan Kaya Erdem; vergi gelirlerinin % 60.3 ünün gelir üzerinden alınan vergilerden alınacağını söylemektedir. Yani işçilerin maaşlarının, emekçilerin ödeyeceği ücret vergileri yine yüksek rakamlara ulaşmaktadır. Kasım ayının son günlerinde Konsey tarafından 6 vergi yasası onaylanmıştır. Bu vergi yasalarıyla, halk üzerindeki soygun daha da yoğunlaştırılmaktadır. Halktan alınan vergilerin nerelere gittiğinin açık bir örneğini çeşitli bakanlıklar için ayrılan bütçe miktarlarına bakarak görmek de mümkündür.

Yeni bütçeden hangi Bakanlık ne kadar pay aldı?

	1980 Bütçesi	1981 Bütçesi	ARTIŞ
Maliye.....	351 milyar TL.....	747 milyar TL.....	Yüzde 112
Milli Savunma.....	114 milyar TL.....	298 milyar TL.....	Yüzde 161
Milli Eğitim.....	88 milyar TL.....	147 milyar TL.....	Yüzde 67
Köy İşleri.....	27 milyar TL.....	56 milyar TL.....	Yüzde 107
Sağlık.....	32 milyar TL.....	55 milyar TL.....	Yüzde 72
Emniyet Gn.Md.....	20 milyar TL.....	37 milyar TL.....	Yüzde 85
Jandarma Gn.K.....	16 milyar TL.....	37 milyar TL.....	Yüzde 131
Tarım.....	14 milyar TL.....	28 milyar TL.....	Yüzde 100
Bayındırlık.....	13 milyar TL.....	26 milyar TL.....	Yüzde 100
Adalet.....	13 milyar TL.....	22 milyar TL.....	Yüzde 69
Ulaştırma.....	6 milyar TL.....	12 milyar TL.....	Yüzde 100
Diyanet İşleri.....	6 milyar TL.....	11 milyar TL.....	Yüzde 83
İmar.....	8 milyar TL.....	11 milyar TL.....	Yüzde 38
İşçileri.....	4 milyar TL.....	9 milyar TL.....	Yüzde 125
Enerji.....	12 milyar TL.....	9 milyar TL.....	Yüzde 25
Sanayi.....	5 milyar TL.....	8 milyar TL.....	Yüzde 60
Başbakanlık.....	4 milyar TL.....	8 milyar TL.....	Yüzde 100
Kültür.....	4 milyar TL.....	7 milyar TL.....	Yüzde 75
Turizm.....	3 milyar TL.....	7 milyar TL.....	Yüzde 133
İçişleri.....	5 milyar TL.....	6 milyar TL.....	Yüzde 20
Tapu Gen.Md.....	2 milyar TL.....	4 milyar TL.....	Yüzde 100
Devlet Planlama.....	1 milyar TL.....	4 milyar TL.....	Yüzde 300
Toprak İşl.Gn.Md.....	2 milyar TL.....	3 milyar TL.....	Yüzde 50
Gümrük.....	1 milyar TL.....	2 milyar TL.....	Yüzde 100
Çalışma.....	1 milyar TL.....	2 milyar TL.....	Yüzde 100
Meteoroloji Gn.Md.....	829 milyon TL.....	1,5 milyar TL.....	Yüzde 80
Ticaret.....	673 milyon TL.....	1,2 milyar TL.....	Yüzde 78
Yasama Organı.....	2 milyar TL.....	1 milyar TL.....	Yüzde 50
Gençlik.....	560 milyon TL.....	883 milyon TL.....	Yüzde 58
Devlet İstatistik.....	758 milyon TL.....	871 milyon TL.....	Yüzde 15
Sayıştay.....	470 milyon TL.....	684 milyon TL.....	Yüzde 46
Yargıtay.....	244 milyon TL.....	352 milyon TL.....	Yüzde 44
Danıştay.....	246 milyon TL.....	322 milyon TL.....	Yüzde 31
Devlet.....	276 milyon TL.....	276 milyon TL.....	Yüzde 100
Sosyal Güvenlik.....	110 milyon TL.....	121 milyon TL.....	Yüzde 10
Anayasa Mahkemesi.....	41 milyon TL.....	57 milyon TL.....	Yüzde 39

Toplam 757 Milyar TL 1 Trilyon 581 Milyar TL.

Yukardaki tablodan görüldüğü gibi 1981 yılı bütçesinin beşte biri Milli Savunma Bakanlığı bütçesine ayrılmıştır. Milli Savunma Bakanlığı'nda halka getirilecek hizmet ne anlama geldiği halkımız tarafından iyi bilinmektedir. Halkımızdan alınan vergiler, onların haksızlığa, soyguna, sömürüye karşı en küçük bir direnişin kanla bastırması için kullanılmaktadır. Halka herhangi bir hizmet götürmeye hakim sınıf

DARMSTADT VALİLİĞİ ATIF BAŞKANI O.ULUDAGIN İTİRAZINI RED ETTİ

B.Alman emperyalizmi ATIF'i yasaklama faaliyetinde en önemli adımı ATIF başkanı'nın politik çalışmasını yasaklayarak atmıştı.
24.4.80 tarihinde Bütün Almanya çapında geçerli olmak kaydıyla yasaklama kararı alan Darmstadt yüksek idare heyeti, ATIF başkanına şu suçları gerekçe gösteriyordu:

- Açıktan açığa,yabancılar kanununun çerçevesini aşan,zora dayanan,zorun tehditlerini içeren eylemlere ve bu eylemlerin hazırlığı için,yazılı ve sözlü olarak çağrılarda bulunmak ve Türkiyede ki devrim çağrılarında ortak olmak ve bu çağrılarını desteklemek.
- Açık olarak yazılı ve sözlü B.Alman devletinin politikasını,onun temsilciliğini ve çizgisini tehdit etmek.
- Aktif olmak şartıyla bu günün Türk devlet sistemine,onun hükümetine,milletvekilliğine veya çizgisine karşı yıkıcı politik çalışmaları yürütmek.

ATIF başkanı politik çalışma yasağına uy mazsa 3000 DM kadar para cezası tekrarlar sa daha ağır cezalar giyecek.

ATIF başkanı buna karşı hukuki alanda Darmstadt Valiliğine itirazda bulundu. Darmstadt valiliği O.Uludağın itirazını kabul etmeyerek aşağıdaki gerekçeleri sıraladı.

- .. Kurtuluşun bu günki devletin yıkacak bir devrimle olacağını propagandasını yapmak.
- .. Siyasi propagandasını;
- a) B.Alman devletinin örgütlenmesine,hükümetine,politikasına ve onun temsilciliklerine karşı yönelmek,
- b) Türk devletinin yapısına,bu devletin hükümetine,örgütlenmesine karşı dolaylı dolaysız yollardan aktif politik çalışma yürütmek.
- .. Sorumlusu olduğu bildirilerde,ağır bir biçimde Türkiyedeki durumu eleştirmek le kalmayıp,saldırılarına B.Alman cumhuriyetine karşıda yönelmek.
- .. B.Alman hükümeti ile Türkiye cumhuriyeti arasındaki ilişkileri zedelemek.
- .. B.Alman cumhuriyetini yoğun olarak emperyalist,intikamcı,saldırgan,soyguncu ve faşist göstermek.
- .. Eleştirilerini,Türkiyenin ekonomik ve siyasi yapısı ile sınırlandırmamakta, Demirel ve Ecevitde yönelmekte,faşist terörcüler olarak göstermek.
- .. "Faşistler döktükleri kanda boğulacaklar" çağrısı ile şiddetin propagandasını yapmak ve şiddete teşvik etmek.
- .. B.Alman makamlarını,sagcı bozkurtlarla beraber çalıştığı,ilerici yerli ve yabancı örgütlere baskı yaptığı söylenmektedir."ATIF ve ATÖF üzerindeki baskılara son" denilmektedir.
- .. B.Alman cumhuriyetinin ilişkisi olduğu ABD,Sovyetler Birliği,Suriye,Mısır,İsrail ve çok sayıda devlete,faşist emperyalist,intikamcı,saldırgan demekte ve bu devletlere karşı mücadele propagandası yapmaktadır.
- .. Sorumlusu olduğu bildirilerde"B.Alman monopol burjuvazisine karşı mücadele"ile rici yerli ve yabancı örgütler üzerindeki baskılara son"Neden Türkeş ve Ecevit Almanyaya geldiler" "Bizler B.Alman emperyalist güçlerini ülkemizden kovarak çeşitli milliyetlerden halkımızın halk demokrasisi düzenini kuracağız" gibi sloganlar taşıyan yazılara rastlanmaktadır.

B.Alman emperyalist devletinin bu gerekçeleri görüldüğü gibi devrimci hareketi karıştırmaktadır. Bu gerekçelerle devrimci teşkilatların yasaklanabileceği gibi,diğer devrimci önderlerin politik çalışmada yasaklanabilir. Nitekim daha sonra ATÖF başkanının politik çalışmada aynı gerekçelerle yasaklanmıştır. B.Alman devleti bu saldırılarla devrimci mücadeleyi boğabileceğini zannediyor. Ama yanılıyor.

DEVİRİMCİ MÜCADELEMİZ DURMAYACAKTIR !

ATÖF BAŞKANININ DA POLİTİK ÇALIŞMA HAKKI YASAK LANDI

ATIF başkanının politik çalışmasının yasaklanmasından sonra şimdi de ATÖF başkanının politik çalışması yasaklanmış bulunuyor.

ATÖF başkanı İ.Akaltuna getirilen suçlamalar ATIF başkanına getiriler suçlamalar aynıdır. Bu olay bundan böyle devrimci teşkilatların yöneticilerine söz konusu gerekçelerin uygulanacağını ve B. devamlı sayfa 7 de

AUGSBURG'da SON DURUM

Augsburg/ 17.6.80 tarihinde devrimciler faşistler tarafından tertiplenen bir toplantıyı engellemişler,bu faaliyetlerinden ötürü B.Alman polisi tarafından "suçlu" görülerek tutuklanmışlardır. Onlarca sayıyla tutuklanan devrimciler, uzun süre hapiste tutulmuş,bir sürüsü yüksek para karşılığında,serbest bırakılmıştı.

Bu olayla ilgili gelişmeler daha sonra şu şekilde olmuştur. Augsburg olaylarının mahkemeleri yaz tatilinden sonra başladı. Mahkemesi olan arkadaşlardan bir bölümü beraat etti,bir bölümünün tutukluluğuna son verildi,diğer bir bölümüde para olarak ödenen kalsiyonlar karşılığında şimdilik özgürlüklerine kavuştular. Şu anda hapisinde 10 arkadaşımız bulunmaktadır. Bu 10 arkadaştan 4 arkadaş tutuklu,diğer 6 arkadaş ise hükümlüdür. Hükümlülerden 2 arkadaşımız 18 ay, 1 arkadaşımız 16 ay 1 arkadaşımız 1 sene, diğer 2 arkadaşımız ise 10 ay ceza giymişlerdir. Bu 10 ay ceza giyen arkadaşlarımızdan birisi bir kadın arkadaşdır. Ceza giyen arkadaşlarımızda bulunan suçlar oldukça ilginçtir.

mesela: 18 yaşında 1 sene hapis cezasına çarptırılan genç arkadaşımız,faşist şahit Şenol Aydın'ın ifadesine göre,kavgaya karışmadığı,sadece olay yerinde görüldüğü tespit edilmesine rağmen "cezalandırılmıştır."

mesela: 10 ay hapis cezasına çarptırılan bacımız,bir alman kadınının ifadesine göre,olaya karışmadığı sadece slogan attığı tespit edilmesine rağmen "cezalandırılmıştır."

Bu durum,B.Alman emperyalist devletinin arkadaşlarımız hakkında "ceza"ları" caha önceden biçtiğini,mahkemenin burada sadece bir formalite icabı yapıldığını göstermektedir. Buna göre gerek tutuklu bulunan 4 arkadaşımızın ve gerekse dışardan yargılanmakta olan arkadaşlarımızın çeşitli boyutlarda hapis cezalarına çarptırılabilceği sonucu çıkar.

B.Alman emperyalist devleti böyle haksız cezalar keserek neyi amaçlanmaktadır. B.Alman emperyalist devleti bununla Türkiyeli devrimcileri,özel olarak ATIF saflarında örgütlü ilericileri yıldırma istemekte,ATIF'i yasaklamanın yollarını açmaya çalışmaktadır. Bu konuda Türk faşistlerine prim vermekte,onları el altından desteklemektedir. B.Alman emperyalist devletinin bu amacına karşı en iyi cevabı 10 hapis cezasına çarptırılan bacımız karardan sonra: "Ben yanmasam,sen yanmasan,biz yanmazsak nasıl çıkar karanlık aydınlığa" "Kahrolsun B.Alman emperyalizmi" diye slogan atarak vermiştir. Türkiyeli devrimci arkadaşlarımıza,ceza keserken "Türkler Almanyaya iş için,ekmek için gelmiştir. Politika yapmaya değil. Diğer Türkler vereceğimiz cezalardan ibret alsınlar." diyen hakim karşı en iyi cevabı Ali Dağ isimli satılmış kişi "Onları öldürsenizde korkmuyorlar" diyerek vermiştir.

Bu arada Türk faşistleri,kendi yazdıkları uydurmasyon tehdit mektuplarını mahkemeye ulaştırıyor,sözlü olarak tehdit edildiklerini ileri sürüyorlar,arabalarının boyalarının çizildiğini söylüyorlar böylece mahkemeyi daha ağır cezalar vermesi için etkilenmeye çalışıyorlar. Bundan başka çeşitli oportunist kaypak siyasetler,Augsburg eylemini karalamaya tutuklular ve aileleri arasında nifak ve dedikodu tohumları ekmeye çalışıyorlar. Bunlara en iyi cevabı yerli ve yabancı ilericilerin aktif desteği vermiştir. Vermektedir. Faşizme karşı mücadeleden biraz haberi olanlar,Augsburg olaylarının faşizme karşı direniş ruhunu biraz olsun anlarlar,faşizme karşı mücadeleyi biraz olsun anlayanlar,bu eylemde arkadaşlarımızın tutuklanmasını vs. kullandıkları yerde,faşizme karşı mücadelede en çıplak gerçeği,hapse veya hastahaneye düşmenin mümkün olabileceği gibi,ölmenin de mümkün olabileceği gerçeğini açıklarlar. Dedikodulardan medet umanlar hüsrans uğrayacaktır.

Burada Augsburg olayında devrimcileri tes tekleyen arkadaşlarımıza bir kere daha seslenmek istiyoruz. Arkadaşlar, Bizi yurtdışının en ücra köşelerinden destekleyiniz. Bundan sonrada desteğinize ihtiyacımız vardır. Augsburg olaylarında 80 kadar avukat tutuldu. Her avukatın ortalama masrafı 2000 DM civarında,hapiste ki arkadaşlara her ay 100 DM yetiriliyor. Dışardaki ailelerine yardım ediliyor. Bu

devamlı sayfa 7 de

BALİNGEN'de ZAFER..!

Hepimizin bildiği gibi 19.1.80 tarihinde Balingen'de sinema önünde bildiri dağıtar ATIF'li arkadaşlar,faşistlerin hakaret ve saldırısı sonucu çıkan kavgada,polis tarafından tutuklanmışlar ve 13 arkadaşımız 2 aya yakın bir süre hapisanede kalmışlardı.

Bu olayın mahkemesi Hechingen mahkemesinde 14 Ekimde başladı ve 6 Aralıkta sonuçlandı.

Savcılığın iddianamesinde,ağır bir şekilde,ülkenin huzurunu bozmakla suçlanan arkadaşlarımız 100 e yakın Alman ve Türkiyeli anti-faşistin takip ettiği duruşmada B.Alman emperyalizmini mahkum ettiler.

Duruşmada ilk söz hakkı "sanıklar"a verildi. Tüm suçlanan arkadaşlar adına bir arkadaş siyasi bir savunma yaptı. Yapılan savunmada özet olarak şunlar anlatıldı. "Bu gün Türkiyeli işçi ve öğrencilerin buraya gelmesinin sebebi ülkemizin emperyalizme bağımlı ve gittikçe yoksullaşan yapısından kaynaklanmaktadır. Ülkemizde bir avuç emperyalist uşağı ve toprak ağası gününü gün ederken,çalışan emekçi halkımız,çok zor ve ağır şartlar altında yaşamak zorunda bırakılmıştır. Son dönemlerde halkımızın sömürü ve baskıya karşı mücadelesi yüksek boyutlara ulaşmıştır. Halkımızın yükselen mücadelesi ve derinleşen ekonomik buhranın sonucu ülkemizde faşist ordu yönetime doğrudan el koymuştur. Tüm emperyalist devletlerde bu faşist cuntayı desteklemektedir. Özellikle B.Alman devleti bu yardanda "Türkei Hilfe" ile baş sırayı almıştır. B.Alman devleti aynı zamanda,yurtdışında biz Türkiyeli işçi ve öğrencilerin faşist cuntaya karşı direnen halkımızla dayanışmasını "AusländerGesetz" ile engellemeye çalışmaktadır.

B.Alman devleti bunun için ATIF başkanının politik çalışmasını yasaklamış, bunun için Türk faşistlerini el altından desteklemiştir. Bu destekleme bu olayda bu mahkemede kendisini en açık bir şekilde göstermektedir."

Hakim konuşma yapan arkadaşın,bütün anlatılanların davayla alakası olmadığı ve B. Alman devletine karşı söz söylemeyeceği gerekçesiyle sözünü kesmeye çalışmış,arkadaşımız avukatların çabasıyla konuşmasını sürdürmüştür.

Şahitlerin ifadesine gelindiğinde,herşeyin içyüzü,faşist ve gericilerin mahkemede birbiriyle çelişen ifadeleri sonucu açığa çıkmaya başladı.

Olaya bizzat aktif olarak katılanlar mahkemede şahitlik yapmakta idiler. Hakim sürekli olarak avukatlarımız tarafından şahitlere yöneltilen sorulara müdahale ediyor,olayın siyasi yönünün açığa çıkmasını önlemeye çalışıyordu.

Polisler mahkemede yapılanlardan hep bir birini sorumlu gösteriyor,polis sorumluluğu,kriminal polise,kriminal polis bir başkasına yüklüyordu.

Asıl davacı şahidin yalan söylediği bizzat diğer şahitlerin yeminli ifadesi sonucu açığa çıkmasına ve avukatlarımızın bu şahit hakkında dava açılmasını talep etmesine rağmen,savcı bu kişi hakkında dava açmadığı gibi,bu şahidin sözlerine dayanarak itham ettiği suçlamalarıda geri çekmedi. En son karar gününe gelindiğinde,savcı mahkemede ortak savunma yapan arkadaş için B.Alman devletine ve polisi ne saldırdığı gerekçesi ile derhal hapse konulmasını istedi,diğer arkadaşlar için de 6 şar ay hapis cezası talebinde bulundu.Kararda hakim 6 arkadaş için 4 der ay hapis cezası verdi. Beş arkadaş ise beraat etti. Arkadaşlar iki sene içinde hiç "suç" işlemezlerse "ceza"ları kaldırılacak.

Arkadaşlar, şunu belirtmek gerekirken savcı arkadaşlarımızın cezalandırılması için elinden gelen herşeyi yaptı. Savcı başından sonuna kadar faşistlerin yanında yer aldı. Öyleki polis ve savcı arkadaşlarımızın arabasındaki örneğin bir tornavidayı "suç aleti" olarak gösterirken,faşistlerin üstünde çıkan demir sopayı suç aleti olarak kabul etmiyordu.

Şurası açıktır ki;bu gün faşist generaller nasıllı devrimcileri asıyorlar,işkenceden geçiriyorlarsa,B.Alman emperyalist devletide onlarla dayanışmada bulunan devrimcilerin her türlü söz söyleme hakkını elinden alıyor,tutukluyor,hapse atıyorlar. Bu bizim için anlaşılacak bir şey değildir. Çünkü onlar görevlerini yapıyorlar. Bizde emperyalist sömürü ve talana karşı,faşist cuntaya karşı,üzermize düşen görevi yerine getirmeli,halkımıza karşı büyük sorumluluk duymalıyız.

B.Alman emperyalist devleti ve Türkiyedeki uşakları devrim mücadelesini engellemez.

KTÖD

DEMOKRATİK MEVZİLER SINIF MÜCADELESİNDE

TAYIN EDİĞİ ÖNEME SAHİPTİR !

KORUNMALI VE YENİLERİ KAZANILMAYA ÇALIŞILMALIDIR :

B.Alman devleti her geçen gün, bir taraftan var olan demokratik haklara saldırarak, onları ele geçirmeye çalışırken, diğer taraftan gas ettiği demokratik mevzilerden, devrimci mücadeleyi bastırmaya, bu gediklerden saldırmaya çalışıyor. Geçtiğimiz bir kaç yıllık dönemde B.Alman emperyalizmi bu taktiği önemli ölçüde kullandı. Son dönemlerde, özellikle Türkiye'de faşizmin yoğunlaştırıldığı, askeri faşist diktatörlüğün kurulduğundan beri bu taktik Türkiye'de ilerici örgütlere, kişilere onların örgütlü mücadelesini boğmak için girişilen bu saldırılar, aynı zamanda diğer yabancı örgüt ve kişilere yine aynı zamanda B.Alman ilerici örgüt ve kişilere saldırı için mevzi olarak kullanılabilecektir.

Geçtiğimiz dönemde bildiğimiz gibi yayın organımız Mücadele gazetesinin Türkiye'ye girmesi ve Türkiye'de dağıtılması yasaklanmış, gazetemizin Türkiye'de dağıtımını sağlamak için bizlerde gazetemizin ismini değiştirmiştik. Türk hakim sınıflarının Türkiye'ye ancak sınırlı sayıda girebilen gazetemizi yasaklamaları aslında, gazetemizin Türkiye'ye girmesini engellemekten çok, B.Alman emperyalistlerinin ATİF'i yasaklamasını hedeflemekteydi. Gazetemizin yasaklanması B.Alman emperyalist devletine Türkiye'de yasaklanan bir gazetenin B.Alman'da yayınlanması B.Alman devletinin dost Türkiye ile ilişkilerini bozabileceği gerekçesini veriyordu. B.Alman devletinin bu gerekçeyi kullanmasını o dönemler yürüyüş, açlık grevi vs. eylemleriyle engellemeye çalıştık. Bunda başarılı olduk. Ancak B.Alman emperyalist devleti teşkilatımızı yasaklama girişimlerinden vazgeçmedi. Gazete satışlarında, bildiri dağıtımlarında arkadaşlarımızı engellemek için karakollara çekti. Derneklerimizi bastı, evlerimizi bastı. Türk faşistlerinin işaret barmasına bakarak arkadaşlarımızı onlarca sayılarla tutukladı. Yayın ve basında bizim "terörist", "maocu anarşist" vs. olduğumuzu, tehlikeli mahluklar olduğumuzu yayararak, aleyhimize kamuoyu yaratmaya çalıştı. Bu çalışma hala sürüyor. B.Alman emperyalist devleti ATİF ve ATÖF'ü yasaklamak için şimdi yeni gerekçeler hazırlamaya başladı. Nisan 1980'de bilindiği gibi ATİF başkanın politik çalışmasını yasakladı. Bu yasaklamaya gerekçe olan iddialar, ATİF'i yasaklamanın da gerekçeleri olabilir. ATİF başkanının politik çalışmasının yasaklanmasının gerekçeleri eğer demokrasi güçleri tarafından geri püskürtülmeye çalışılmazsa bu gerekçeler eğer B.Alman kamuoyunda meşru bir muamele olarak görünürse bu gerekçeler ATİF'e veya diğer ilerici teşkilatlara karşıda kullanılabilecektir. Şu ana kadar ATİF başkanın politik çalışmasının yasaklanmasını karşı ATİF ve ATÖF saflarının dışında kuvvetli bir ses gelmedi. B.Alman emperyalist devleti bununda verdiği cesaretle ATÖF başkanın politik çalışmalarında aynı gerekçelerle yasakladılar. Böylece B.Alman emperyalistleri şimdi ATİF ve ATÖF'ün yasaklanması için iki büyük gerekçeye sahiptirler.

1. Mücadele gazetesinin Türkiye'de yasaklanması.
 2. ATİF ve ATÖF başkanlarının politik çalışmalarının yasaklanması.
- Bu gerekçeyi çift dikis sağlamlaştırdılar. B.Alman emperyalist devletinin ellerindeki bu gerekçeler aslında teşkilatlarımızı yasaklamaları için yeterlidir. Şimdi onlar

müsait bir kamuoyu için fırsat kollamaktadırlar. Öte yandan B.Alman emperyalistleri ATİF ve ATÖF'ü yasaklamakla örgütlü devrimci mücadeleyi ortadan kaldıramıyacakları bilmedikleri. Onlar örgütlü devrimci mücadelenin ortadan kaldırılabilmesi için devrimci önderleri Türkiye'de faşist Cuntaya teslim etmenin yollarında aramaktadırlar. Bununla ilgili olarak Augsburg'da tutuklanan devrimcilerin Türkiye'ye sürülmesi gerektiği konusunda propaganda ağırlık verdiler. Bu propaganda daha sonraları Baden-Württemberg içişleri bakanın ağzından afiş ve duvarlara yazılama yapanlar yurtdışı edilecek şekilde resmen propaganda edildi. Daha sonrada Türkiye Cumhuriyeti ve Federal Almanya Cumhuriyeti arasında türk devleti tarafından aranan ve istenen anarşist ve teröristlerin B.Alman devleti tarafından teslim edilmesi konusunda resmi anlaşma yapıldı. Türkiye'de devrimcilerin, Türkiye'ye sürülmesi propagandası siyasi iltica larla ilgili olarak propaganda edildi. Bugün bu resmi andlaşmalar ve propaganda lar da pratik olarak uygulanmaya başlandı. Stuttgart'da siyasi iltica talebinde bulunan Levent Begen Türkiye'de faşist rejimin işkence tezgahlarına gönderildi. Şimdi de eski ATÖF başkanın siyasi iltica talebi ret edilerek aynı akibete uğratılmak isteniyor. Eski ATÖF başkanı, Türkiye'de kendisi için tehlike olmadığı gerekçesi ile Türkiye'ye sürülmek isteniyor. Eğer eski ATÖF başkanı bu gerekçeyle yurtdışı edilir, böylece bu gerekçeler meşru hale gelirse, bu gerekçelerle diğer devrimci önderlerde Türkiye'de faşist rejimin işkence tezgahlarına gönderilebilecektir. Bütün bunlar açıkça B.Alman emperyalist devletinin Türkiye'de ilerici, devrimci mücadelesi için ne düşündüklerini ve hangi taktiklerle devrimci mücadeleyi bastırmaya çalıştıklarını gösteriyor. B.Alman emperyalizmi tarafından burada bastırılmaya çalışılan, boğulmaya çalışılan Türkiye halkının devrimci sesidir. Türkiye halkının devrimci mücadelesinin propagandasıdır. Burada engellenmek istenen B.Alman emperyalizmine, onun Türkiye'deki faşist rejime yardımını engelleme mücadelesidir. Bugün eğer B.Alman'da Türkiye halkının faşist Cuntaya karşı direnişinin propagandası yapılmak isteniyorsa, Türkiye'deki faşist Cuntanın teşhir edilmesi ve B.Alman emperyalist devletinin askeri Cuntayı çok yönlü bir şekilde desteklenmesi engellenmek isteniyorsa, o zaman bu faaliyete karşı girişilen saldırılara karşı mücadele etmek bu devrimci faaliyetin meşruluğunu sağlamak görevi tüm yerli ve yabancı örgütlerin önünde görev olarak durmaktadır. Bu görevi aksatan, bu görevi yerine getirmeyen eğer bir B.Alman örgütü ise bu örgüt anti-emperyalist, anti-faşist mücadelenin dışında kalmaktadır. Bu örgüt şövenist bir tavır takınmaktadır. Eğer bu görevi yerine getirmeyen örgüt Türkiye'de bir örgüt ise, bu onun demokrasi mücadelesinin ve anti-emperyalist mücadelenin dışında kaldığını gösterir. Biz burada 20 Eylül'deki Köln yürüyüşünde olduğu gibi ulaşabildiğimiz her yerde tüm yerli ve yabancı ilerici teşkilatlara bu konuda mücadele etmeleri; bu konuda bildiri veya yayın yolu ile kamuoyu oluşturmaları için bu konuda eylem birlikleri kurmak için çağrı yapıyoruz. Tüm anti-emperyalist, anti-faşist örgüt ve kişiler, B.Alman emperyalizminin demokratik mevzilerimize yaptıkları saldırılara karşı mücadele etmek zorundadırlar.

bastarafı sayfa 6 da AUGSBOURG

nun için maddi yardıma ihtiyacımız var. Bulduğumuz her yerde Augsburg olayları nin propagandasını yaparak, fedakar halkımızdan yardım toplayarak, bir an evvel Augsburga ulaştıralım. Faşistlerin sırtına ancak böyle sine engin bir dayanışma ruhu ile yere getirebiliriz. Bizleri bundan sonrada destekleyeceğinize güvenimiz tamdır. Kamuoyu yaratarak, eylemlerimizi bundan sonrada sürdürmemiz gerekiyor. Savcılar, hakimler biz sessiz kaldıkça faşizme kararlar kesiyorlar. Basın toplantıları, yürüyüşler, bildiriler, mitingler vs. ile eylemlere devam etmemiz gerekiyor. Kesilen cezalar temyizle gönderilmelidir. İkinci mahkemeler olacak bunu göz önünde bulundurmak zorundayız.

Şunu şurada bir kez daha hatırlatıyoruz: Anımız açık, yüzümüz ak, cesaretimiz tam, kavgamızda kararlıyız. Faşistlere karşı kavgamızda kuvveti ve cesareti halkımızdan alıyoruz. Halkımız bizimle ögünüyor, özgürlük mahkumlarına ziyaret etmek ve kurtarmak için saraya giriyorlar.

Devrimcilerin hapis cezalarıyla, korkutulacağı sananlar, gözlerinizin pusunu silin ! Kulaklarınızı iyi açın ! Türkiye'de idam sehpaları kurulmuş, çocuk yaşta Erdallarımız ip te sallandırılıyor. İşkence tezgahlarından hergün bir şehidimiz çıkıyor ve onlara yoldaşımız dağda ve şehirde kurşunlanıyor. Korkmuyoruz! Kinimiz artıyor. Durmuyoruz! Hızımız artıyor. Ağlayıp yoldaşlarımızın arkasından göz yaşları döküyoruz. İsyam ediyoruz! B.Alman mahkemelerinin vereceği zindan cezaları vız gelir halkımızın yiğit evlatlarına. Buradaki kavgamız; Türkiye'ye, işkenceye, faşist namlulara hazırlığımızdır. Türk komprador patron ağa devletini yerle bir ettikimiz zaman, B.Alman emperyalizmi ve usaklarıyla kozumuzu bölüşmüş olacağız.

YAŞASIN FAŞİZME KARŞI DEVRİMCİ MÜCADELE MİZ !

FAŞİZME KARŞI MÜCADELEMİZİ B.ALMAN EMPERYALİZMİNDE ENGELLEYEMEYEBECEKTİR !

cabbar

ESKİ ATÖF BAŞKANININ

SİYASİ İLTİCA TALEBİ RED EDİLDİ !

B.Alman devleti eski ATÖF başkanının politik sığınma talebini reddederek, yurtdışındaki devrimcilere yeni bir saldırı örneği daha vermiş bulunuyor. Eski ATÖF başkanı A.Akyüz'ün siyasi talebinin reddedilmesi, B.Alman'da devrimci bir faaliyet yürütmüş bir devrimci yöneticiye karşı girişilen bir saldırı olduğu için büyük öneme sahiptir. Bu saldırı B.Alman emperyalist devletinin, B.Alman'da devrimci faaliyet yürüten devrimcileri Türkiye'deki faşist rejimin işkence tezgahlarına göndermesinin kapısını açmak tadır.

B.Alman emperyalist devleti siyasi ilticalar konusunda bu faşist tedbirleri alırken adeta Türk ceza kanununun 140. maddesinden haberi yokmuş gibi davranıyor. Söz konusu maddeye göre: "Devletin harici itibar ve nüfusunu kırıca şekilde, devletin dahili vaziyeti hakkında yabancı bir memlekette asılsız, mübağalalı veya maksatı mahsusa müstennit havadis veya haberler neşreden veya milli menfaatlara zarar verecek herhangi bir faaliyette bulunan vatandaşı, 5 seneden aşağı olmamak üzere konur."

Bu gün yurtdışında devrimci faaliyet yürüten hangi devrimci bu yasaya göre hapse çarptırılmayacaktır. B.Alman devleti A.Akyüz'ün siyasi iltica talebini reddederken, onu en az beş sene hapse mahkum etmektedir. B.Alman devleti A.Akyüz'ün siyasi iltica talebini reddederken, A.Akyüz'ü işkenceye mahkum etmektedir.

A.Akyüz yurtdışına okumak isteğiyle gelen binlerce Türkiye'de öğrencilerden biridir. O 1975 yıllarında, devrimci düşünceye sempati duymaya başladı. O gerçek kurtuluşun Türkiye'de gerçekleştirilecek devrimle olacağını kavradı. Ve ATÖF saflarında bu haklı mücadeleye destek olmak için örgütlendi. A.Akyüz arkadaş 1976-1977 döneminde ATÖF başkanlığı, 1977-1978 döneminde ATÖF ikinci başkanlığı, 1978-1979 döneminde de tekrar ATÖF başkanlığı görevlerini yerine getirmeye çalıştı. A.Akyüz ATÖF saflarında yürüttüğü bu çalışmalarla Türk hakim sınıflarının gözünde diken oldu. Çeşitli kereler Akyüz arkadaşın pasaportunu uzatmayarak ona baskı yapmaya çalıştılar. Türk hakim sınıflarının yurtdışındaki uzantısı olan öğrenci müfettişliği A.Akyüz'ün pasaportunu uzatmayarak onu illegal duruma sokarak yurtdışı edilmesini sağlamaya çalışıyordu. Bu durumda A.Akyüz arkadaş legal kalabilmek için siyasi iltica hakkından yararlanmak istedi. Şubat 1980 de siyasi iltica talebinde bulundu. A.Akyüz'ün siyasi iltica talebi Kasım 1980 de reddedildi. Reddetme gerekçesi siyasi iltica talebi için verilen dilekçenin içeriği ile hiçbir ilişkisi yoktur. Red gerekçesi esas olarak sağ sol çatışmasına dayandırılmaktadır.

Oysa ATÖF başkanı olarak bir faaliyeti olan A.Akyüz Türkiye'deki durumdan dolayı değil, B.Alman'daki faaliyetlerinden dolayı iltica hakkı talep etmişti. Daha önceki ATÖF yöneticileride bu taleplerle siyasi iltica hakkı almışlardı. B.Alman emperyalizmi şimdi, ATÖF başkanının siyasi iltica hakkını reddederken geçmişten bu güne faşistleşme konusunda önemli adımlar attığını göstermektedir.

KAHROLSUN B. ALMAN EMPERYALİZMİ

bastarafı sayfa 6 da ATÖF BAŞKANI

Alman emperyalist devletinin bu gerekçeleri devrimci mücadeleyi boğmanın bir aracı olarak yoğun bir şekilde uygulayacağını göstermektedir. B.Alman emperyalist devletinin devrimci teşkilatların içerisinde kendisine hedef olarak ATİF ve ATÖF'ü seçmesi anlamlıdır. Çünkü ATİF ve ATÖF B.Alman'daki Türkiye'de işçi ve öğrencilerin devrimci mücadelesinin merkezindedir. Çünkü ATİF ve ATÖF Türkiye'de işçi ve öğrencilerin devrimci mücadelesini B.Alman emperyalizminin kabul edemeyeceği doğrultuda yürütmekte ve bu doğru siyaseti her geçen gün daha geniş kitleler içinde hayat bulmaktadır. Görünüşe göre B.Alman emperyalist devleti önümüzdeki dönemde ATİF ve ATÖF'ün diğer yöneticilerine veya üye derneklerin yöneticilerine aynı saldırıları yapacaktır. B.Alman emperyalizminin bu saldırılarına karşı hazırlıklı olmak ve göğüslemek günün görevidir.

İ. Akaltuna politik çalışma hakkı tanınmalıdır !

EMEKCİ KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ! DEVİRİM OLMADAN EMEKCİ KADINLAR KURTULAMAZ!

«Başlık parası bakireliği koruyor»

●Başlık parasının yararlarından birinin de maddi kütifetinden dolayı 2. bir evliliği önlemek olduğu savunuldu

AYDIN ÖZDALGA

ANKARA

MILLİ Güvenlik Konseyi bünyesinde oluşturulan bir komisyonda "Türkiye'de başlık geleneği" ekonomik ve psikososyal yönden incelenmiş, yönetsel ve yasal önerilerde bulunulmuştur.

Genelkurmay'la İlişkiler Dairesi'nce hazırlanan raporda, başlık parasının yararları üzerinde durulurken, "Başlık parası bakirelere ödendiği için bakirelik korunmaktadır" denilmiştir. Başlık parasına en büyük tepkinin ödeme gücünden geldiğinin anlatıldığı raporda bu konu için "Bu sorun adaletsiz gelir dağılımının bir sonucudur" görüşüne yer verilmiştir. Komisyon raporunda özetle şöyle denilmektedir:

"Başlık parası geleneği 9. yüzyıl Kırgızlarına kadar uzanmaktadır. Gelenek o zamandan bu yana gücünü koruyarak yaşamıştır. Arap ülkelerinde de rastlanan başlık geleneği için Kur'an-ı Kerim'de "İslam öncesinde de vardı" denilmektedir.

Başlık geleneği ülkemizde özellikle Doğu Anadolu'da çok yaygındır. Batı Anadolu ve Trakya'da ise pek rastlanmamaktadır. Ülkemizde bir kesim ferdîyetçi ve modern bilince sahip, medeni yasaları geçerli sayarken, bir diğer kesim cemaatçı ve gelenekçi bir bilince sahip ve örf ile adetleri geçerli sayıyor. Birinci duruma kentlerde rastlanırken, ikinci durum kırsal kesimde yaygındır."

Başlık geleneğinin bazı yararları şöyledir:

1-Başlık parası bakirelere ödendiği için bakirelik korunmaktadır.

2-Kız tarafının ekonomik kurtuluşu sağlanmaktadır.

"Başlıkla ilgili rapor hazırlandı. Başlık parası bakireliği koruyor."

Milliyet gazetesinin 8 Aralık 1980 tarihli sayısında yukarıdaki başlıkla "bilimsel" bir raporun sonuçlarını içeren bir haber çıktı. Anlaşılabileceği üzere bu rapor, evlenmeden önce kız ailesine ödenen başlıkla ilgili bir rapordur.

Önce raporun kimler tarafından hazırlandığını söyleyelim. Milli Güvenlik Konseyi bünyesinde bir komisyon oluşturulmuş ve bu komisyona "Türkiye'de başlık geleneğini ekonomik ve psikososyal yönden incelemesi görevi verilmiştir. Yani bu iş, bu "bilimsel" inceleme; bizzat cuntacı 5 faşist generalin Milli Güvenlik Konseyine bağlı, onun kontrolü altında yapılmış. Türkiye'de kompradon burjuvazi ve toprak ağalarının faşist düzeninin bir numaralı temsilcilerinden olan 5 faşist generale bağlı böyle bir komisyonun başlık konusunda neler yazabilecekleri tahmin edilebilir. Ama yine de burada bu raporun bazı maddelerini incelemek; faşist cuntacıların "bilimselliğinin" ne anlama geldiğini kavramak ve kadınlara bir dizi "hak bağışlayan faşist Mustafa Kemal'in bu günkü izleyicileri Kemalistlerin aslında kadınlar hakkında ne düşündüklerini daha iyi anlamak için yararlı olacaktır.

Raporda; başlık geleneğinin yararlarından bahsediliyor ve bu yararlar maddeler halinde sıralanıyor:

Birinci madde şöyle:

"Başlık parası bakirelere ödendiği için bakirelik korunmaktadır."

Feodal ideolojiye göre evlenen bir kızın illede bakire olması gereklidir. Değilse o kadın "kötü" bir kadındır. Vurulması, öldürülmesi gerekir. Böylelikle de ailenin namusu temizlenir. Kadına basılan bu "kötü" damgası, kadının kötü yollara düşmesinin şartlarını hazırlar. Bu "kötü" damganın nereden geldiğine bir bakalım. Feodalizmde kadına bir mal gözüyle bakılır. Her malın olduğu gibi kadının da bir değeri vardır. Evlenmeden önce bu değer esas olarak kadının bakireliği ile ölçülür. Dolayısıyla bakire için başlık parası oldukça yüksek olarak tespit edilir. Başlık parasının miktarı göreceli olarak ailelerin maddi durumlarına bağlı bir şekilde değişebilir.

Kız bakire değilse malın değeri düşer yani kızın değeri sıfıra iner. Feodal ideolojide "namus temizleme" adı altında bakire olmayan kızın öldürülmesine kadar giden olaylar aslında buradan yani kızın artık pazarda mal olarak değerinin kalmamasından kaynaklanır.

Komisyonun raporunda başlıkla bakireliğin korunduğu üzerine anlatılan yararlar, aslında kadınların bir mal olarak görülmesinin doğru olarak değerlendirilmesinden başka bir şey değildir. Rapordaki bu ilk madde şöyle de olabirdi:

"Başlık parası bakirelere ödendiği için kadının bir mal olarak kalması korunmaktadır"

Burada şunu belirtmekte yarar vardır ki; başlık parasının olmadığı, bakireliğin önemli olmadığı kapitalist toplumda da kadın bir mal olarak görülmemektedir. Zira bunun temeli özel mülkiyetin varlığına dayanmaktadır.

Diğer taraftan sorun raporda ortaya konduğu gibi "bakireliği korumak" ise bu konuda faşist hakim sınıfların ne büyük demogojiler yaptıkları ortadadır. Bizzat onların faşist düzeninin kurbanı olan yüzlerce kadının genel fuhuşa itildiği bir gerçektir. Yine bilinen diğer bir gerçek de bu fuhuş yerlerinin devamlı müşterileri arasında, halkımızın emeğini sömürerek ceblerini şişirmiş; bu raporda olduğu gibi yerine göre "ahlak uzmanı" kesilen hakim sınıfların üyeleri de vardır. Beyaz kadın ticaretinde, bakire olarak satılan kızlar için çok daha yüksek fiyatlar biçilir. Bu çok yüksek fiyatları kimlerin ödemeye gücünün yettiği de ortada olan bir şeydir. Beyaz kadın tüccarlarının eline düşen kadınlar, yıprandıkça, onların değerleri daha düşük olmaktadır. Faşist düzenleri içinde beyaz kadın ticaretine izin verenler ve bunu destekleyenler; "başlık parasının bakireliği korumak gibi yararları vardır" asıl bunlara cevap versinler.

Gelelim ikinci maddeye; burada da şöyle deniyor:

"Kız tarafının ekonomik çıkarları gözetilmektedir."

Bu maddenin daha Türkçesini yazmaya gerek yok, zira bu maddede hakim sınıflar soruna nasıl yaklaştıklarını daha açık ifade ediyorlar. Kısacası kız ailesinin pazara sürdüğü, üzerinde pazarlık yaptığı bir kız vardır. Bu kız ne kadar pahalıya giderse kız tarafının ekonomik çıkarları o kadar gözetilmiş olur.

Hakim sınıflara göre evlilikler ekonomik çıkarlar temelinde olmalıdır. Bu konuda devrimcilerin görüşleri ise şöyledir: Evliliklerin temeli: karşıt cinsten iki insanın birbirini sevmesi olmalıdır. Evlilikte taraflar birbirleri ile uyumlu, birbirine saygı duymalıdır. Devrimciler pazarlıklarla yapılan evliliklere, evliliklerin ekonomik anlaşmalar olmasına özel mülkiyetin varlığına karşı oldukları için karşıdrlar.

Raporun üçüncü maddesi şöyledir: "Kız, ödenen başlık parası oranında değer kazanmaktadır."

Biz de zaten bunu söylemek istiyoruz. Ama komisyonda raporu hazırlayan "uzman"lar, bunu, yani kızın bir mal olarak değerlendirilmesini çok yararlı bir şey olarak gösteriyorlar. Oysa bu gelenek çok zararlı bir gelenektir ve yıkılması için mücadele etmek gereklidir. Bu maddeden hakim sınıfların gözlerini nasıl paranın bürüldüğünü görmekte mümkündür.

Dördüncü maddede ise şöyle deniyor: "Maddi kütifet, çok zenginler hariç, ikinci bir evliliği önlemektedir."

Anlayabildiğimiz kadarıyla, burada başlık parası sanki kadın için bir güven çeymişi gibi gösterilmeye çalışılıyor. Evlenirken belli bir miktarda baş-

lık parası ödüyorlar. İkinci bir evlilikte de bunu yapmaları gerektiğinden, genellikle maddi kütifetten dolayı ilk evliliklerini bozmuyorlar, karılarını boşamıyorlar. Böylelikle de kadının başlık parası evliliğinde bir güvencesi haline geliyor. Bu düşünce ekonomik çıkarlara dayanan evlilikleri savunanların düşüncesidir. Hakim sınıflar için karşıt iki cinsin saygı ve sevgi temelinde oluşturtukları evlilikler önemli değildir. Örneğin erkek anlaşılmassa dahi "ben bu kadına şu kadar para verdim, bir daha da para verip evlenecek durumum yok" düşüncesiyle evliliği ne katlanmak zorundadır. Bu kafayla sürdürülen zoraki evliliklerden hiç bir yarar gelmeyeceği gün gibi açıktır.

Besinci madde ise şöyledir: "Kadına kötü davrandığından baba evine dönmeyi ve başlık parasını alamayacağını bilen koca, karısına iyi davranmaktadır."

Yine aynı kafayla başlık parası veren kocanın karısına iyi davranacağını söylüyor ve "kadının yararına" olan böyle bir şey için başlık parası geleneğini övüyorlar. Madalyonun hep bir yüzünü gösterip kendilerini haklı çıkarmaya çalışanlara bir de madalyonun ikinci yüzünü göstermek gereklidir. Şöyle ki; evlenebilmek için bir yığın para veren koca "ben sana şu kadar para ödedim, istediğim işleri yapmaktan zorundasın" diye karısına emirler yağdırmakta, kadın yapmazsa sopayı basmaktadır. "Bilimsel" araştırma yapanlar ülkemizde oldukça yaygın bu tip uygulamaları hiç bilmiyorlar mı acaba?!

Altınca maddede şunlar deniyor:

"Başlık parası kadını evine bağlamakta geleneksel ataerkil Türk aile yapısını

ni korumaktadır."

Doğrudur. Başlık geleneği bunu yapar. Ama sorun bu yapının korunmasının doğru olup olmadığıdır ki; devrimciler buna de falcıca açıklık getirmişlerdir. Elbette ki hakim sınıflar kadınların evlerinin dört duvarların arasından çıkıp, sömürmeye, soyguna karşı çıkmalarını, onlara karşı isyan etmelerini istemez. Onun için kadını evine bağlayan gelenekleri gözleri gibi koruyacaklardır.

Rapor sonucunu şöyle bağlıyor: "Sosyolojik bir olgu dıştan zorla değiştirilmek istenmektedir. Oysa bu olgu kültürümüzün, özellikle Doğu Anadolu'da ayrılmaz bir parçasıdır. Ulusları var eden gelenekleridir."

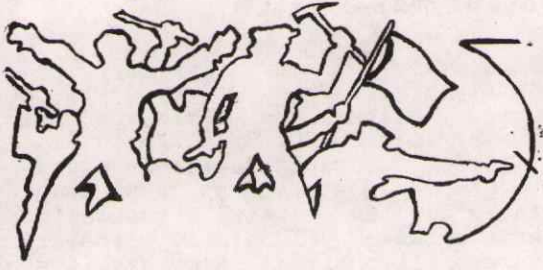
Bahsedilen sosyolojik olgu bir sömürü düzeni olan feodalizmin olgusudur. Çok övülen kültür de kadınları aşağı gören, onları bir köpek yerine bile koymayan feodal kültürdür, yıkılması gereken bir kültürdür. Devrimciler halkımızın ilerici kültürüne, geleneklerine sahip çıkarlar gerici olanlara değil.

Diğer taraftan yine raporun sonuç kısmında: "Başlık parasına en büyük tepki ödeme gücünden gelmektedir. Ancak bu sorun adaletsiz gelir dağılımının bir sonucudur." tespiti yapılmaktadır.

Yani Türkçesi, adaletli gelir dağılımı yapılsa, başlık parasına büyük tepkiler gelmeyecektir. Askeri faşist cuntada Türkiye'de sarsılan "demokratik sistem" iki ayağı üzerine oturtmak; "demokrasiyi" sağlamlaştırmak için dolayısıyla da "adaletli gelir dağılımını gerçekleştirme" için başa gelmiştir, o halde problem yoktur.

Faşist cuntacıların örümcek kafalı uzmanlarının hazırladığı "bilimsel" raporların sonuçları bundan daha başka türlü de olamazdı. Bu rapor askeri faşist cuntayı, Türkiye'nin yarı-sömürge yarı-feodal yapısını destekleyen, feodal ideolojiyi elden geldiğince şirin göstermeye çalışan bir rapor, karşı-devrimin bir rapordur. Ama onlar bu tip "bilimsel" raporlarla çöküşe giden düzenlerinin yıkılışını engelleyemezler.

D.Canokan

DEVİRİMCİ SANAT

Edebiyat, Proletaryanın ortak davasının bir PARÇASI ve bütün işçi sınıfının siyasi bakımdan bilinçli öncüsü nün harekete geçirdiği tek bir büyük sosyal-Demokrat mekânın çarkları ve dişlileri haline gelmelidir.

LENİN

Okuyucularımızdan Resim ve Şiirler

dokumacının nasihatı

Yavrum!
Yavrum!
Seni yol ayırımına
MiHenk taşına getirdim
Bırak düzen adamı olmayı bırak
Aç gözünü iyi bak
Burası
Pamuk işleme
Ve dokuma fabrikası
Gürül gürül uğuldayan
Çarklara kayışlara
Şu iğlere iyi bak
Burda hayat yasaktır
Şaşmaz düstur:
Şaşırmamak
Ne konuşmak
Ne oturmamak
Dimdik ayakta durmaktır
Öyle ki
Düzenli ve sürekli
Makinaya uyacaksın
Zihni ve bedeni
Gayretlerini
Sonuna dek zorluyacaksın

Yavrum!
Yavrum!
Bırak kavgasız hayatı bırak
Şu kadınlara bak
Gün aşırı çalışmaktan
Sürekli ayakta durmaktan
Omurgalar bükülü
Kalçalar yayvan
Dizler içeri göçük
bacaklar çarpıktır
Ve
Bu daracık odalarda
Sınıf düşmanlarıyla
Namus kavgası vardır
Öfke ile sabır
Teslimiyetle direnme
Yenilme ile yenme
Yanyanadır
Yavrum!
Yavrum!
Tanıyormusun
Bunlar analarımızdır
Rutubet dünyasında
Çile saran
Taraklama odasında bunalan
Boğuk boğuk öksüren
İplik tozunda
Kan tüküren
Ciğer sızımız
Tüten ocağımızdır
Bunlar kızlarımızdır
Fabrika sıcağında
Onbirine ermeden
Olgunlaşan
Hayat ve ölüm ölüm ören
Kansızlığı
Soluk benzi
Ve zehir-zıkkım acısıyla

Düzensiz adet gören
Kara sevdamızdır
Bunlar gelinlerimizdir
Onsekiz yaşında
Tezgaah başında
Uçlarından süt damlayan
Dolgun göğüsleriyle
Seherden yatsıya kadar
Sabır sabır yaratan
Sıra neferimizdir
Bebeğini evinde aç
Uykuya muhtaç
Birlikmiş kinimizdir

Hele bunlar ki
Tanıyormusun
Ellerinde ceza defterleriyle
Gözlerini para hırsı bürümüş
Ahlakları çürümüş
Sınıf firarileri
Grev cellatlarıdır.
1979
Muzaffer Oruçoğlu

emeğin dile gelişi

Tanı darağacı tanı
Faşist mermi
Süngü-panzer düzeni
Tanı beni
Ecel teri döktürdüm
Ölüm tüccarlarına
Hırslı bankerlere
Toprak ağalarına
Tanı kan ayaklım tanı
Çeliği terle yoğurdum
Mermeri nakışladım
Tohum oldum
Yeraltında kışladım
Peşamal işledim
İnceden ince
İpek döktüm oyaladım
Çekiğten yazdım
Örsten okudum
Hayat kumaşını ben dokudum
Tanı celladım tanı
Bir kere daha tanı
Harman savuran
Cevher kavuran
Tütün kıran
Pamuk devşiren
Taht yıkan
Taç deviren
Ki benim
Duy beni
Belle beni
Söyleyecek sözüm yoktur
Lakin
Günlerin az kaldı
Zincirlerden boşanıp
Namlu namlu
Can evine yürümeğe
Defterini dürümeğe
Az kaldı

1978-Aralık
Muzaffer Oruçoğlu

Dağlarına çıktılar
Aç sefil yetimler
Mavzeî elde düştüler
Toprağa yiğitler

Bizimdir lo bizimdir
Memleketse Dersimdir
İşyan ettik açlığa
Bu memleket bizimdir

Seher yeli kıpkızıl
Tohumdan toprağa işyan
Can bedende değildir
Can cephede savaşır

Tek tek düşüyor canlar
Kin tohumları ekerek
Dikiliyor her canın
Düşüyor yere sancak

Patron ağa devletin
Yıkacak can ben idim
Devrim selinde baruta
Kavuşacak fitil oldum
Ala Ozan
Ankara

askeri cunta

Sömürü talanın kanlı süngüsü
Patron ağa devletin cuntası
Zulüm üzerine kurmuş binayı
Patron ağa devletin cuntası
Meclisi maskeydi, yönetim açık
İşçiye pranga, köylüye dipçik
Saldırısı halka bak açık açık
Patron ağa devletin cuntası
Size umut, halka değil Kemalizm
Kemalizmin özü zaten faşizm
Bizi yıldırılmaz kanlı terörizm
Patron ağa devletin cuntası
Eli kanlı generali paşası
Emperyalizm talanının masası
Vurguncunun soyguncunun tasası
Patron ağa devletin cuntası
Zilanda dersimde soy kırımında
Son zamanda Maraş ile Çorum'da
Kanlı düzen yıkılacak yakında
Patron ağa devletin cuntası
Seyfiliyim halkın derdi bitecek
Halkın gücü her zorluğa yetecek
Savaş başlayacak mavzer ötecek
Patron ağa devletin cuntası
Seyfili

kurtuluş kavgadan geçer

Göstermelik meclis fes edilerek
Diktası cuntası getirilerek
Yurtsever devrimci öldürülerek
Kurtulamayacak patron ağalar

En son kozlarını kullanıyorlar
Ölüm yaklaşıyor çarpınıyorlar
Zam zamlar üstüne bindiriyorlar
Kurtulamayacak patron ağalar

Nice canlar verdi devrim cephesi
Korkutmuyor bizi faşist cuntası
Kurtuluş yolunda haykırdı hepsi
"Halkımızın kurtuluşu yolundaki
Eylemi ölümle kucaklarız"

Kurtuluş kavgadan geçer biliriz
Şehitlerin öğlerini bizler alırsız
Halk iktidarı kurmak için yürürüz
"İktidar namlunun ucunda
Yaşasın Halk Savaşı"
Deriz yürürüz

K. Özgür
Gazi Antep

AVUSTURYA

12 Eylül askeri faşist diktatörlüğüne karşı Avusturya'da Avusturya Türkiyeli İşçi Gençlik Federasyonu/Koordinasyon Komitesi önderliğinde yürütülen eylemleri özetleyen ATİGF/KK'nın mektubundan bölümler yayınlıyoruz:

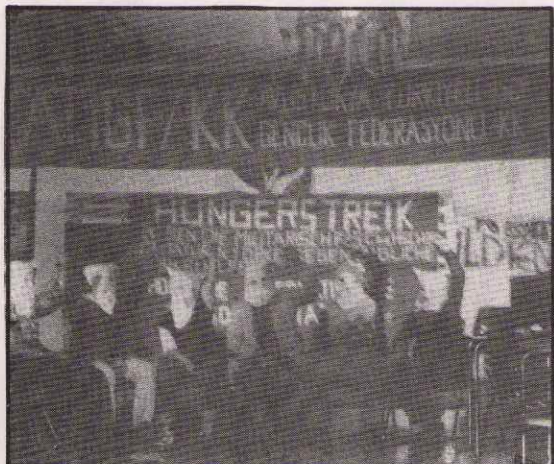
ATİGF/KK'nın almış olduğu karar eylemleri iki bölgede yürütmekti. 1. bölge Viyana, 2. ise İnsburg idi. Viyana'da açlık grevi 3/11/80 tarihinde başlatılmıştır. Açlık grevine İranlı örgüt CİSNU (İSV) den bir arkadaş, Linz şehrinde iki arkadaş, St. Pölten şehrinde bir arkadaş, Viyana'dan 6 arkadaş katılmışlardır. Açlık grevine yatan arkadaşlar, büyük bir inançla faşist askeri diktatörlüğe karşı azimli ve mücadeleci bir ruhla 5 gün açlık grevini sürdürmüşlerdir. Aynı zamanda Linz'den gelen arkadaşlarla birlikte açlık grevinin propagandası en geniş kitleye yazılı ve sözlü olarak duyurulmuştur. Açlık grevi içerisinde basın toplantısı düzenlenmiştir. Viyana ve çevresindeki bütün basın-yayın kurumlarına davetiye gönderilmiştir. Özel olarak buhlara telefon edilmiştir. Bir kaç basın temsilcisi dışında diğerleri basın toplantısına gelmemişlerdir. Avusturya tekolci kapitalizminin basını tabiki ilgi göstermez. Çünkü tekolci kapitalistler daha başından Türkiye ile sıkı ilişkiler kuracağını açıklamıştır.

Eyleme katılan ATİGF/KK ve Partizan olmuştur. Eylemler birliğine katılanlar arasında bir komite oluşturmuşlardır. Bu komite yerli ve yabancı devrimci gurupları da eylem birliğine davet etmiştir. Eyleme davet edilen örgütler: Afganistan'lı Öğrenciler Birliği (GUAFS) üyesi İranlı Öğrenciler, ISO, ISV (CISNU üyesi), Avusturya Marksist-Leninist Partisi (AMLP).

Açlık grevinin hemen peşinden yürüyüş bildirisi çıkarılarak 22/11/80 tarihinde yürüyüş yapılması kararlaştırılmıştır. Yürüyüş için Almanca ve Türkçe 5000 bildirici çıkarılmıştır. Yürüyüş bildirisi en geniş çevreye ulaştırılmıştır. Viyana ve çevresindeki demokrat ve devrimcilere teker ulaştırılmıştır. Yürüyüşe iki gün kala merkezi kararı duyan Halkın Kurtuluşu taraftarları bizimle anlaşmak için geldiler. Eyleme her durumda katılacaklarını belirttiler. Pazarlık anlamında bize bir kaç teklifte bulundular. Biz, arkadaşlara eylemi aktif olarak destekleyen her gurup ve fraksiyonu konuşma hakkı vereceğimizi belirttik. Bu doğrultuda arkadaşlar eyleme katılmışlardır. Yürüyüşe 150 ye yakın kitle katılmıştır.

Yürüyüş devrimci disiplin altında miting alanına kadar gitmiştir. Miting alanında her örgüt konuşmasını yaparak devrim andı içilerek yürüyüş tamamlanmıştır.

Yürüyüş süresince hiç bir fraksiyon, hiç bir fraksiyonun sloganlarını engellememiştir. Viyana somutunda, eylemde birlik, ajitasyon ve propagandada serbest-

Suidi Arabistan'dan bir MÜCADELE okuyucusunun gazetemize gönderdiği, işçilerin zor yaşam şartlarını anlatan mektuptan bazı kısımları yayınlıyoruz.

MÜCADELE Yazı Kurulu

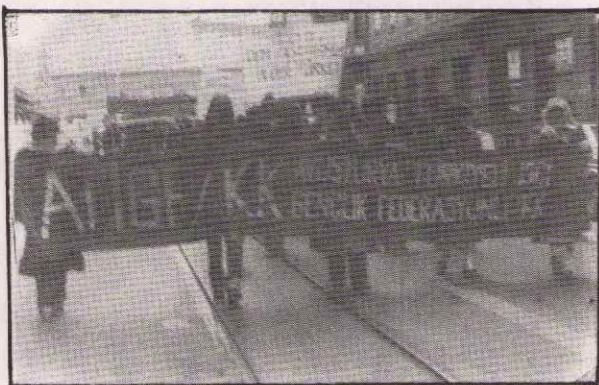
Arkadaşlar, bildiğiniz gibi biz Türkiye'den, Tayland'dan, Sirilanka'dan, Pakistan'dan ve diğer ülkelerden işçileri kapitalistler kendi öz memleketimizden belli bir süre için ve belli bir ücret karşılığında satın almışlardır. Kapitalistlerin bize ön gördüğü ücret belli bir süre için geçerli olması ve bu sürenin bitiminden sonra ücretlerde artış olması gerekirken, onlar işçilerin ücretlerini artırmamak için çeşitli yollara başvurumaktadırlar. Ayrıca çeşitli ülkelerden gelen işçiler arasında da belli bir ücret dengesizliği vardır. Ücret farklılığı ve işçilerin yaptıkları işe baktığımızda durumun çok vahim olduğu görülmektedir. Çünkü yapılan iş, sarf edilen emek aynıdır; hemen hemen tüm emekçiler aynı işi yapmaktadırlar; çünkü değişen bir üretim şekli yoktur, buna rağmen çeşitli ülkelerden gelen işçiler arasında önemli ölçüde ücret farklılığı vardır.

İşçiler inşaat sektöründe çalışmaktadırlar; ve dünyanın değişik değişik bölgelerinden gelen bütün bu emekçilerin herhangi bir sosyal güvenliği, bir sosyal anlaşması yoktur. Her türlü sosyal haktan yoksundur. Buna verilecek en iyi örnek; işçiyle işveren arasında yapılan anlaşmadır. İşçiyle işveren arasında imzalanan iş anlaşması sadece ve sadece işverenin isteği üzerine geçerlidir. Bu anlamda işveren bu anlaşmayı istediği zaman bozabilir, işçi herhangi bir hak iddia edemez. İşçi işverenin istediği gibi hareket etmek zorundadır. Yani, işveren işçiyi istediği gibi çalıştırır. İşçiler çok kötü şartlar altında çalışmaktadırlar. Yemekhanelerde olan kötü şartlar yüzünden işçiler kendilerine öngörülen istirahat zamanlarını da yemek kuyruklarında geçirmektedirler. Yemekhanelerde sürekli temizlik yoktur. İşçilerin ihtiyacını karşılayacak çatal, kaşık, tabak, bardak olmadığından işçiler onları yanlarında taşımak zorunda kalmaktadırlar. İşçilerin çalışma süresince ortaya çıkan sorunlarıyla ilgilenen yoktur. Söz de işçilerin sorunlarıyla ilgilenmek üzere Türkiye'den ve diğer ülkelerden getirtilen Tercümanlar işverenin hesabına çalışıyorlar, işverenin isteği doğrultusunda işçilere muamele yapıyorlar. Mesela, izine gitmek için müracaat eden işçileri çıkış vermekle tehdit ediyorlar. Bir işçinin çıkışı verildiğinde, patron işçiyi hesabını ödemenen iş ve işçi Bulma Kurumuna gönderiyor ve o devlet müessesesi de işçiye parasını almış diye imza attırıyor. Böylece parasını alamayan işçi hiç bir hak iddia edemiyor. İşyerindeki kötü şartlara karşı çıkarlar yurtdışı edilmekle karşı karşıya kalıyorlar.

İşçilerin işyerine götürülmelerinde şu

lık temelinde yapılan eylemlerin olumlu sonuçlara vardığı bir daha kendisini pratikte ispatlamıştır. (Devrimci Yol'un önceden belirttiği gibi hiçde arap saçına dönmemiştir. Devrimci Yol gurubundan hiç katilim olmadığı gibi, katılmak isteyenler de engellenmeye çalışılmıştır.

Bu eylemler boyunca ATİGF/KK üyesi arkadaşlar ajitasyon ve propaganda çalışmalarında çeşitli saldırılara uğramışlardır. Bildiri dağıtan arkadaşlarımıza sözlü saldırıda bulunulmuştur. Daha sonra faşist ideolojiye kanmış bir köpek, bildiri dağıtan arkadaşlarımıza adice küfürler savurarak arkadaşlarımıza fiilen saldırıya geçmiştir. Fakat derisi verilmiştir. Bu MHP'li faşist köpeği kıskırtan on kadar köpek, arkadaşlarımızın dayak yemesine seyirci kalmışlardır. Faşist köpekler, faşist ideolojiye kanmış bir kaç tane köpeği halkımızın üzerine kıskırtmaktadırlar. Kendileri de bu durumu büyük bir zevkle izlemektedirler.

SUUDİ-ARABİSTAN

şekilde oluyor: İşveren işçiyi işyerine taşıması için çok sayıda T.I.R. şekli taşıma aracı yaptırmış. Bu taşıma araçları ortalama herbiri 15-20m uzunluğunda 3m genişliğinde. Bu araçların içinde oturacak hiç bir şey yoktur. İşçi kampından işyerine gidiş 15-20 dakika sürmektedir. İşçilerin bu kadar yolu ayağa gitmeleri yetmiyormuş gibi, bir de işyerine gidiş gelişlerini kendi emeklerinden kaybediyorlar. Sabah işyerine, öğlen yemeğine, yemekten sonra işyerine ve akşam kampa; her gidiş gelişte 15 dakikadan kayıp oluyor. Yani günlük olarak 1 saat geçiyor, ve bu geçen zaman için işçilere hiç bir ücret ödenmiyor.

Bir başka sorunda, burada çalışma esnasında iş güvensizliğinin yarattığı iş kazalarıdır. Çok yakın bir zamanda Pakistanlı bir emekçi arkadaşımız iskeleden düşüp kolunu kırdı. Kampda kolu sarılan Pakistanlı arkadaşına daha sonra bakan olmadı. İşçi kampında görevli Doktor ise hacca gitmiştir, yani ancak hacdan dönüşte yaralılara, hastalara bakabilecektir. Çok yakın bir dönemde bir Taylandlı emekçi arkadaşımız mesai bitimi zor ile arabadan indirilerek gece çalıştırılmıştır, ve bu çalışma sonucu arkadaşımız bir kolunu dirsekten kaybetmiştir ve hastahaneye yatırılmıştır. Arkadaşı uyutabilmek için işveren sadık usaklarını seferber etmiştir. Türlü ümitler vaad etmektedirler. Böyle ki; "seni Almanya'ya gönderip kolunu tedavi ettireceğiz, daha iyi olacaksın, hiç korkma, biz seni düşünürüz" palavraları atmaktadırlar. Bu arkadaşın kazasıyla ilgilenen arkadaşlara "sizler karışmayın, biz hallederiz, arkadaşınızı zın çalıştığı iş sizi vereceğiz, siz işe karıştırsanız daha kötü olur, sizin için de iyi olmaz" diyerek işçileri uyutmaya çalışıyorlar.

Tüm bu sorunlar günden güne artarken, buradaki işçi kitlesi içerisinde herhangi bir birlik ve dayanışma bulunmamaktadır. Buradaki kitleyi birinci derecede memleketimizdeki ekonomik sıkıntı etkiliyor; ikinci derecede bulunduğumuz memleketin başında bulunan yönetimin emekçilere hor görmesi; son olarak ise memleketimizde askeri faşist cuntanın yönetime el koyması etkiliyor. Bu durum bazılarını hayal kırıklığına, bazılarını pasifliğe itmiştir. Bazıları ise kurtuluşun askeri yönetimde olduğunu savunmaktadırlar.

Arkadaşlar, daha önce sizlere yazı ve fotoğraf göndereceğimi yazmıştım. Umuğumuz gibi gerçekleşmedi. Bir fotoğraf makinesi ile işçilerin fotoğraflarını çekmiştik. Ulaştırma arabalarına binen işçileri, yemekhane lerdeki durumu vs. çekmiştik. Fotoğrafları tab ettirmeye vermedik. Aldığımız cevap şu oldu: Suudi Arabistan'da böyle kitle fotoğrafları çekmek yasakmış. Fotoğrafları bize vermediler. Bu yüzden sizlere fotoğraf gönderemiyorum.

Suudi Arabistan'dan bir MÜCADELE okuyucusu

İNSBURG

Faşist askeri diktatörlüğe karşı yürütülen eylemlerin aynısı İnsburg bölgesinde de yürütülmüştür. Açlık grevi, yürüyüş, orum, bildiri yazılı ve sözlü şekilde sürdürülmüştür.

Viyana bölgesinden değişik olarak Devrimci Yol gurubu ile eylemde birlik, ajitasyon ve propagandada serbestlik temelinde, yürüyüşe katılmıştır.

Eylemlerin propagandası sırasında sinema önünde bildiri dağıtan arkadaşlarımıza bir gurup faşist saldırarak iki arkadaşımızı çeşitli yerlerinden yaralamışlardır. Kudurmuş faşistler sunu iyi bilimlidirler ki; ne faşist askeri diktatör lüğün idam cezası, ne de faşistlerin toplu katliamları ve yıldırma hareketleri, halkımızın gelişen ve büyüyen halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini durduramayacaktır.

ATİGF/KK

Fransa'da FTED ve FTÖB(TÖK/yd)'nin adresleri değişmiştir. Yeni adresi yayınlıyoruz:

FTED veya FTÖB(TÖK/yd)

8 Rue d'Enghein

Esc.C 3.Etage porte droite

75010 Paris

FRANCE

ATIF'DEN VE DERNEKLERDEN HABERLER

BREMEN

Nie wieder FASCHISMUS

Bremen ve Çevresi İşçi ve Dayanışma Derneği'ne Alman faşistlerinin saldırılarını teşhir ve protesto eden bildiriyi olduğu gibi yayınlıyoruz?

MÜCADELE Yazı Kurulu

İşçiler, emekçiler ve tüm kamuoyuna bildiridir...

Son dönemlerde, derneğimizin çalışmalarından huzursuz olan faşist çevreler, derneğimize örgütlü ve sistemli bir şekilde saldırılarını yoğunlaştırdılar. Saldırıların esas amacı; bu bildirimizde de gösterdiğimiz gibi, kitlemizi yıldırma ve sindirmeye çalışmaktır. Ama şunu akıl lardan çıkarmamak lazımdır ki, gerek faşistler, gerekse faşistlerin ekonomik tabanı, kısa sürede ne kadar güçlü görünürse görünsün, aslında onlar kağıttan birer kaplandır! 'Gelişen halk hareketleri ve anti-faşist mücadelenin karşısında, yani aktif bir mukavemet ile karşılaştıklarında dağılıp yok olmakta ve çürümektedirler. Yani onlar; HITLER örneğinde görüldüğü gibi, ya kendi kafalarına kurşun sıkacak kadar manyaklaşmakta, ya MUSSOLİNİ örneğinde olduğu gibi ayaklarından tutularak asılacaklar, ya da faşist İRAN ŞAHI gibi her gün parça parça öleceklerdir. Ama bu bizim dışımızda böyledir diye; bugün faşistler küçümsenmeyecek, veya onlara karşı eli kolu bağlı kalınmayacaktır elbetki!..

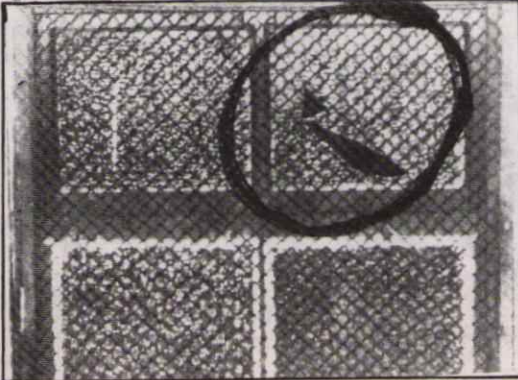
Bizim dernek çalışmalarımız onları huzursuz ve tedirgin etmekte yeterliyse şayet biz bu mücadelede yılmayacağımızı ve kararlılığa kapılmayacağımızı belirtmek isteriz...

Zira onlar dün İtalya'da, Münih'te, Fransa'da, Hamburg'da ve El Salvador'da olduğu gibi, bugün de Bremen'de serseriliklerine bir yenisini katmayı düşüneceklerdir. Zaten derneğimize gönderdikleri bildirilerinde de bu amaçlarını gizlemişlerdir. Onlar, kitleleri sindirmeyi ve burjuvazinin karşısında, suskun bir köle yapmayı başaramayacaklardır. Onlar bir hayal peşindedir! Sıkı kuru gürtlüleri ve geçmişte babalarının yaptıkları ile kitleleri korkutmaları boşunadır. Zira ilavetici kamuoyu ve tüm demokratlar, devrimciler faşistlerin bu taktiklerini iyi bilmekte ve kof olduklarını görmekte dirler...

Kitlelerin faşistlere karşı bilenen kini, hergün daha büyük boyutlara varacak ve akan mücadele seli onları döktükleri kanda boğup, silip süpürecektir. O zaman yakıp yıktıkları mazlumların ahi bu zalimlerden sorulmuş olacak ve dünya insanlık düşmanı bu canilerden kurtulmuş olacaktır!..

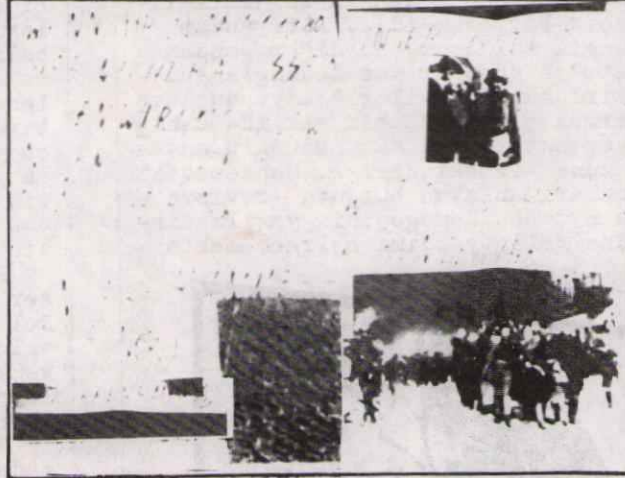
FAŞİTLER BİZE NASIL SALDIRMAKTADIR

A) 8.11.1980 Derneğimizin kuzey kesimindeki camlardan biri kırıldı! Dernekte kimse bulunmadığından saldırgan tespit edilemedi.

B) 15.11.1980 Bisikletle süratle geçen bir faşist, büyük pencereye taş attıysa da, taşın çerçeveye değmesi sayesinde camımız kırılmamıştır. O anda içeride folklor çalışan arkadaşlar dışarı çıkmışlarsa da, saldırganı bisikletle kaçırdığından örtü tespit edememişlerdir.

6) 16.11.1980 Faşistler içeriye bir tehdit mektubu atmış, bu mektuplarıyla yabancı düşmanlığını ve özellikle "TÜRKEN RAUS" adı altında gizledikleri emelleri, 'Yeni Yahudiler' bulma ve katletme canavarlığını açıkça sergilemişlerdir.

Tüm ilerici, demokratlar...

Bütün bu yapılanlar ne ilk ne de son dur. Bu düzen onları koruduğu müddetçe, açıkça kim oldukları belli oldukları halde, bunlardan yani Hitler taslağı yerli veya yabancı faşistlerden hesap sorulmadığı müddetçe, bu yabancı düşmanlığını ilerici yabancı örgütlere ve kişilere karşı olan saldırılarına son vermiyeceklerdir!..

Bize göre, bu yabancı düşmanlığının temelinde yatan esas amaç, Alman ve yabancı halkın dayanışmasını engellemek, faşizme karşı gelişen kinini milliyetçi duygularla söndürüp, kendi lehlerine sempatiyeye çevirmek istemektirler. KUDURGANLAR, KAN EMİCİLER KAN EMMEKSİZİN DURMAZLAR. Bunun için de dün Drakulası HITLER dirilmiş, yeni kan içilecek 'Yahudiler' aramaktadır. Bu yeni yahudi tipi neden Türkiyeliler veya diğer yabancılar olmasın?!!!

KAHROLSUN FAŞİZM
ALMANLAR VE YABANCILAR İÇİN EŞİT HAKLAR
TÜM YERLİ VE YABANCI FAŞİST TEŞKİLATLAR
KAPATILMALIDIR
DERNEĞİMİZE YAPILAN SALDIRILARI GÖĞÜSLEYELİM-KINAYALIM-BİRLEŞELİM!
YAŞASIN ENTERNASYONAL DAYANIŞMA!

Bielefeld

Bielefeld'de Almanlara Türkiye'yi tanıttırma gecesi düzenledik. 21.11.1980 Cuma günü Kemalist diktatörlüğün halk üzerindeki baskıları; 27 Mayıs, 12 Mart, 12 Eylül faşist cuntanın halk üzerindeki terörü, katliamlar, Kürt milleti üzerindeki milli baskıları ve Kemalist faşist diktatörlük döneminden bu yana devrimci teşkilatların durumu, işçi köylü hareketleri, işçi-köylülere, devrimcilere, komünistlere yapılan işkenceler; katliamlar, darağaçlarına çekilenler; kısaca işçi hareketini bastırabilmek için yapılan tüm katliamlar anlatıldı. Bu olaylar dıralar gösterilerek Almanca anlatıldı, esas olarak gece Almanlara dönük bir gece oldu. 60 kadar Alman demokrati, 30 kadar Türkiye'li geceye katıldı. Gecenin programında dia gösterisi, folklor ve ozanlar vardı. Ayrıca kitap sergisi ve Türkiye'de uygulanan faşist terörü, işkence ve katliamları gösteren geniş bir fotoğraf sergisi açıldı. Almanlar bu sergiyi dikkatle izlediler. Çok sayıda Almanca ve Türkçe yayın satıldı. Sonra Almanlarla tartışıldı ve Türkiye hakkındaki sorulara cevap verildi. Gecede eksiklerimiz gecenin geniş olarak propagandasının yapılmaması idi; ikinci bir hatamız Türkiyelilerin katilmasının iyi olmayacağını düşünmemizdi. Sebep olarak Türkiyelilerin katılımı ayrıyetten Türkçe konuşulmasını gerektireceğini getirmişti. Halbuki gecede gösterilen dialardan anlaşılan Türkiyelilerin katilmasının daha iyi olacağı idi. Böylece bir daha ki geceler için tecrübe kazanılmış oldu. Bundan sonraki gece ve toplantılarda bu hatalarımız göz önünde bulundurulacaktır.

Bielefeld'den ATIF sempatizanları

HAMBURG:

Genel kurulu yabıldı;

Değerli arkadaşlar, Biz Hamburg Türkiyeli İşçiler derneğinin 6. Kongresi 6.12.1980 tarihinde yapıldı. Kongre yeni yönetici organlarını seçti, Bir yıllık çalışmasını gözden geçirdi. Çalışmalarına eleştireci bir gözle yaklaşıp, Meseleleri açıklığa kavuşturmaya çalıştı. Kongremiz bir önceki dernek kongresinde yönetime seçtiği organları çalışmalarında akladı. Derneğimizin yıl önceki Kongresi olağanüstü idi. Derneğimizin geçel yılıki organlarına seçilen bir takım arkadaşlar, Derneğimizden dedi-kodu temeline ayrılmıştı. Bunun üzerine dernek olağanüstü kongreye gitti. Derneğimiz ayrılan arkadaşlardan sonra önemli ölçüde zayıflamıştır. Derneğimizin çevresindeki Demokratlar Devrimciler, ATIF derneğinin artık yıkıldığını düşünüyor ve üzülüyorlardı. Derneğimiz yedici darbenin yaralarını kısa bir sürede sarımsını becerdi ve yeniden çalışmalarına devam etti. Derneğimizden ayrılan unsurlar, Devrimci mücadeleyi terk etmiş kendi alemlerine dalmıştı. Onların bu tavrı, onları devrimci kitleden tecrit etti. Daha sonra bu unsurların bir bölümü Tekrar "devrimci"lik yapmaya başladılar. Bu unsurlar giderek süreç içinde TKP den ayrılan "işçinin sesi" adlı teşkilatı savunur hale geldiler. Bu unsurların "Devrimciliği" ve bizim içimizdeki bir unsurun tutarsızlığı, birleşince derneğimizin Yönetim kurulu üyelerinden bir unsur, Sosyal Faşistlerin safına geçti. Bu unsur sovyetlerin sosyalist olduğunu, hemde Modern Revizyonizme karşı verilen mücadeleye dahil tek bir satır okumadığını belirterek, sovyetlerin sosyalist olduğunu savundu. Bu unsur derneğimizin siyasetine ters düştü nü belirtir, YK' u dernek YK' dan ve üyelikten attı. Bu unsurun atılmasına gerekçe olan tezler şunlardır:

a) Bu unsur arkadaşlarını aldatmakta dır.

b) Rus sosyal emperyalizminin savunuculuğunu yapmaktadır.

c) Bu unsur özellikle üç arkadaş, adi iftirallarda bulunarak, bu üç arkadaş yıpratmaya çalışmıştır.

Yukarıda sıralanan üç noktadan dolayı bu unsur ve ailesi, dernekten atıldılar. Kongrede bu sorun konuşuldu, söz konusu unsurlara söz hakkı verildi. Savunmalarını yaptılar. Kongre YK' lunun kararını onaylayarak, söz konusu unsurları dernek genel kurulundan dışarı attı. Derneğimizin çalışmalarının önemli eksikliklere rağmen iyi olduğu belirtildi. Dernek genel kurulu için salon bulunamadığından geniş kitle seferber edilemedi. 100'e yakın kitle katıldı. 60 üyeden 40'a yakın üye genel kurula katıldı. Kısacası genel kurul olumlu oldu. Devrimci yol Halkın Kurtuluşu, D. Halkın Birliğinden arkadaşlar davet edildiler. Bu siyasetlerden gelen davetlilere derneğin çalışmaları Programının eleştirme hakkı verildi. Arkadaşlar söz alarak görüşlerini belirttiler. Dernek genel kurulu bir kere daha ATIF' in ve derneklerinin yaşayacağını ve geliştiğini dosta düşmana gösterdi. Derneğimiz kongre öncesi 29.11. 1980 Tarihinde, M. Zeki Şerit, Cemil Oka, Ali Yılmaz ve MAO ZEDUNGU anma toplantısı düzenledi. Bu toplantıda bir kaç günlük ön çalışmaya rağmen olumlu oldu. Dernek Lokaline sığdığı kadar kitle katıldı. Kitle sayısı 70-80 arasında idi. Toplantıda bir arkadaş, Mao Zedung ve diğer yoldaşlar hakkında bir konuşma yaptı. Bu konuşmadan sonra bir haftalık çalışmayla hazırlanan koro programda yer aldı. Toplantı olumlu oldu. Yoldaşlarımızın mücadeleleri tekrar dillerimizde destanlaştı. Derneğimiz genel kuruldan sonra, köln de olacak yürüyüşe hazırlandı. Yürüyüşle ilgili bir eylem komitesi kuruldu. Bu komite tam olarak olmasada iyi bir çalışma yaptı. Yürüyüşe geniş bir kitle ile katıldık. Afgan ve D. Halkın Birliğinden arkadaşların dışında, Altona ve bergedorf dernekleri olarak 165 kişi katıldık. Diğer arkadaşlarla 185 kişi idik. Yürüyüş hakkında ve yürüyüş boyunca yürütülen eylemler hakkında geniş eleştiri ve görüşlerimizi, bir dahaki yazıda yazacağız. Şunu belirtelimki daha geniş bir çalışma yürütmüş olsaydık, daha geniş kitleyi yürüyüşe seferber edebilirdik. Bundan sonraki çalışmalarımızda daha aktif ve canlı olmaya kararlıyız.

Yaşasın derneğimizin kongresi
Yaşasın ATIF
Yaşasın devrimcilerin eylem birliği

Hamburgdan Salih Durur.

DÜNYADA NELER OLUYOR?

Çinli Revizyonistler Kültür Devrimini Yargılıyorlar

Çinli revizyonistler tarafından Kültür Devrimi yargılanırken Chiang-Ching sanık sandalyesinde görülmüyor.

Çinli revizyonistler, yıllarca "vatan haini" olarak gösterdikleri "4'lü çete"yi yargılamaya Kasım ayı içinde başladılar. Mao Zedung'un karısı Chiang Ching; Yao Wen-yuan; Wang-Hung-wen ve Chang Chun-chiao, Mao'nun 1976 da ölü münden bir ay sonra; iktidarı tümüyle ele geçiren revizyonist klik tarafından tutuklanmış ve haklarında "devlet ve parti düşmanı oldukları gerekçesiyle dava açılmıştı. 20 Kasım'dan itibaren başla-yan mahkemede "4'lü çete"ye karşı oldukça uzun bir suçlama listesi öne sürüldü. Bunların içinde "4'lü çete'nin içlerinde Liu Şao Çi ve Teng Hsiao Ping'in de bulunduğu yarım milyona yakın insanı öldürmeye teşebbüs etmesi, onbinlerce kişiyi öldürme; Şanghay'da devlete karşı ayaklanma planlama; Mao Zedung'a suikast düzenleme gibi suçlamalar vardır.

Revizyonistlerin bu mahkemelerde aslında neyi yargıladıklarını göstermek için Kültür Devrimine kısaca bir göz atmak ta fayda vardır. Kültür Devrimi Mao Zedung'un önderliğinde parti merkezine yerleşmiş revizyonistlere karşı yönelmişti. Bu revizyonistler arasında Liu Şao Çi ve Teng Hsiao Ping de vardı. Kültür devrimi sırasında "merkezi bombalayın" şiarları altında revizyonizme karşı mücadele yürütüldü.

1976'dan sonra iktidara gelen revizyonistler, Kültür devriminin anti-propaganda yapmaya zaman geçirmeden başladılar. Kültür Devriminden yıllar sonra, Kültür Devriminin yöneldiği açık revizyonist çizgiyi savunmaya başladılar. Kültür Devrimi yıllarını "yüz karası" yıllar olarak değerlendiren revizyonistler, bu devrim sırasında mülksüzleştirilen ve iktidardan uzaklaştırılan burjuvaların hem ekonomik hem de siyasi olarak en yüksek mevkilere gelmelerini sağladılar. Bu uygulamaların en açık örneği Liu Şao Çi'nin itibarının Çin Komünist Partisi'ni 11. Merkez Komitesi 5. toplantısında alınan bir kararla tekrar geri verilmesi idi. Bu toplantıda revizyonist Merkez Komitesi, Liu Şao Çi'nin aslında sahte suçlamalara hedef olduğunu, onun bir revizyonist olmadığını açıkça ilan etti.

Azıllı revizyonistlerden biri olan Teng-Hsiao Ping için de hemen hemen aynı şeyler söylendi. 1976 Nisanında Teng-Hsiao-Ping'in başını çektiği Pekin'de Tien-an-men meydanı karşı devrimci ayaklanması revizyonistler tarafından tekrar değerlendirildi. Ve bu ayaklanmanın kar-

şı-devrimci bir ayaklanma olarak değerlendirilmesinin doğru olmadığı, revizyonistler tarafından kitlelere anlatıldı. Revizyonist Teng-Hsiao-Ping göklere çıkartıldı.

Bugünkü Çinli revizyonistler, Kültür Devrimi sırasında Mao Zedung'un yanında yer alarak, revizyonistlere karşı belli bir mücadele vermiş olan "4'lüleri" yargılamakla aslında Kültür Devrimini yargılamaktadırlar. Onlar bugün kitlelerin revizyonizme karşı mücadelesini yargılamak tadırlar. Bu yargılama aynı zamanda revizyonistlerin Mao Zedung'a saldırılarının da açık bir örneğidir. Bir yandan Mao Zedung'a saldırırken, diğer yandan "4'lü çete"ye "bunlar Mao Zedung'a suikast hazırlamak istediler." diye suçlamalar getirmekte, iğrenç bir şekilde sahte karlık yapmaktadırlar. Mao Zedung'u savunuyor pozuna girmektedirler. Mahkemedeki yargılamaları anlatan burjuva-revizyonist basın da bu demogojinin yayılmasında elinden gelen yardımı esirgememekte -dir.

Revizyonistlerin, Chiang-Ching'in parti ve devlet sırlarını Batılılara geçirdiğini gösteren resmi. Batılı figür: devlet sırları karşılığında Chiang-Ching'e bir taç veriyor.

Fakat gerçekler bu kadar kolaylıkla hasır altı edilemez. Bugün Çin'de Kültür devrimini yargılayanlar, yarın Çin halkı tarafından acımasızca yargılanacaklardır

O.Lokman

BATI ALMANYA

B.BERLİN

Geçtiğimiz ayın 13'ün de Berlin Kreuzberg'de bir grup ilerici Alman uzun zaman beri boş duran bir evi işgal ettiler. İşgalden hemen sonra Berlin senatosu ve İçişleri Senatörü Ullrich'in emriyle polis zoruyla ev boşaltıldı. Bir çok insan tutuklandı. Evin zorla boşaltılmasından sonra Alman ilerici grupları bu olayı protesto etmek amacıyla bir gösteri düzenlediler. Polis bu kez göstericilerin üzerine saldırdı. Polisin gaz bombaları, cop, kalkan kullandığı bu saldırılar göstericilerin direnişiyle karşılandı. Bu durum polisi daha da azgınlaştırdı. Ancak gösterileri engellemeye gücü yetmedi. Sabaha doğru tekrar saldırıya geçen polis, arabalarla duran insanların üzerine yürüdü. Bu arada bir çok insan yaralandı. Polis ayırım gözetmek için bir çok insanı tutukladı, götürdü.

Ertesi gün (15.12.80) tutuklananların serbest bırakılması için yürüyüş yapıldı. Polis bu yürüyüşe de vahşi bir şekilde saldırdı. Bir çok yürüyüşçüyü tutukladı ve yaraladı. Şu anda hastahanelerde onlarca yaralı insan yatmaktadır ve 60'ın üzerinde tutuklu bulunmaktadır.

Olaylar nereden kalkarak bu noktaya kadar gelmiştir? Buradan bizim çıkaracağımız sonuç ne olmalıdır?

Hepimizin bildiği gibi konut sorunu kapitalist toplumun en büyük sorunlarından biri ve bu düzen devam ettikçe de çözümü mümkün olmayan bir sorundur. Emperyalist burjuvazi insanların barınma ihtiyaçlarından kalkarak kendisi için oldukça karlı bir yatırım alanı bulmuştur. Bu arazi ve ev spekülasyonudur. Emperyalist burjuvazi için önemli olan insanların rahatça oturabilecekleri, sağlığa uygun konutlar değil, kendi sağlayacağı en azami kârdır.

İşte bunun içindir ki, eski evleri fazla kira getirmedikleri için yıkmaya yönelmektedir. Oysa bu evler iyi bir tamiyatla rahatlıkla oturulabilir duruma getirilebilir. Yeni yapılan evlerin yarı fiyatına kiraya verilebilir. Ama bu uzun sürede emperyalistlerin işine gelmez.

Konut sorununun bu düzenin şartları içinde çözümlenememesi, emekçilerin konut sorunu için, bunun bugünkü şartlar altında birazcık da olsa düzeltilmesi için mücadele verilemeyeceği anlamına gelmemelidir. İşte bu nedenlerden dolayı bugünkü ev işgalleri haklıdır, meşrudur. Diğer değinilmesi gereken bir nokta ise, ev işgalcilerinin elde ettiği başarılarıdır. Çıkış noktası bulamayan Berlin Senatosu 10'un üzerinde işgal edilen evin işgalini legalleştirmek zorunda kalmıştır.

Son olarak değinmek istediğimiz nokta ise. SPD'nin niteliği üzerine hayal yaymaya çalışan "devrimci"lerin bu olaylardan ders çıkarmaları gerektiğidir. Şimdiye kadar CDU/CSU'ya karşı SPD'nin desteklenmesi gerektiğini söyleyenler, polise saldırı emrinin SPD'li içişleri senatörü Ullrich tarafından verildiğini ve tavırlarını buna göre ayarlamak zorundadırlar. Emperyalist burjuvazinin çıkarları söz konusu olunca SPD ile emperyalist burjuvazinin diğer partileri arasında bir fark yoktur. Sayısız olayın yanı sıra, bu olay bunu bir kez daha kanıtlamıştır.

A. Doruk

Revizyonistlerin "dörtlü çete"ye karşı yürüttükleri kampanyadan bir resim. Chiang Ching Konfüçyüs stili bir şapka taşıyor. Üzerinde parti başkanlığı'nın sembolü olmasına rağmen kalbinde revizyonizm olduğu gösteriliyor. "Dörtlü çetenin" diğer elemanları da beğenilerini alkışlarıyla belirtiyorlar.

